
Mihai Ignat
Nu-nțeleg ce se-ntâmplă
LiterNet.ro 2015

Redactor: Răzvan Penescu
Tehnoredactare computerizată: Ana Damian

Volumul a apărut în format de hârtie la editura Tracus Arte, în anul 2012, sub titlul *Patru piese într-un act.*

ISBN: 978-973-122-102-1

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro/office@liternet.ro

CUPRINS

MIHAI IGNAT

Nu-nţeleg ce se-ntâmplă

(patru piese într-un act)

Cuprinde piesele:

Nu de gât
Mai cald decât ieri
One Life Show
Nu-nţeleg ce se-ntâmplă

Cuvânt înainte

Piesele reunite în această carte sunt, toate, de scurtă întindere şi s-au născut fie din proprie iniţiativă, fie la sugestia unor actori - chiar dacă nu neapărat pe subiectele sau temele lor. Totodată sunt piese cu puţine personaje, respectiv două - acesta fiind al doilea element comun, respectiv al doilea motiv pentru care sunt preferate de către cei din mediul independent şi se pretează fără probleme (şi) spaţiilor neconvenţionale. În al treilea rând, sunt partituri eminamente pentru actori - şi de aceea încă o dată preferate şi puse în valoare de către aceştia (fapt semnificativ, cele mai multe montări au fost concepute nu de către regizori, ci tot de către actori).

Nu de gât e o „aşchie" desprinsă din a doua piesă scrisă de mine, un text lung şi greoi şi plin de teme tratate nefericit. Scena care a stat la baza lui *Nu de gât* avea trei personaje - şi se voia o farsă contemporană pentru care unul din personaje servea drept martor. După premiera *Crize*-lor de la Teatru 74, actorul Ştefan Roman şi, pe atunci, studentul la actorie Ciprian Mistreanu m-au întrebat dacă n-am, pentru ei, un text scurt, de jucat în spaţii neconvenţionale. Nu mai ştiu cum am ajuns la scena cu pricina, dar ştiu că ei mi-au sugerat să scot al treilea personaj, care li se părea nu doar inutil, ci şi de natură să simplifice nedorit, micşorând miza, situaţia respectivă. Aşa că am rescris şi amplificat scena până la forma actuală, cunoscută acum sub titlul *Nu de gât*. Surpriza a fost să constat că, după *Crize*, această piesă într-un act a avut parte de cele mai multe montări - şi, previzibil, toate în variante independente şi neconvenţionale. Aşa că am văzut, pe rând: spectacolul *Nu de gât* de la Teatru 74 din Târgu-Mureş, în 2006 (regia Cătălin Chirilă, distribuţia Ştefan Roman & Ciprian Mistreanu); spectacolul din 2009 de la *Cafe-Teatru Play* din Craiova (regia Vlad Drăgulescu, distribuţia Vlad Drăgulescu & Laurenţiu Nicu); spectacolul din 2010 de la *Piano Live Club* din Târgu Jiu (concepţie şi interpretare Alin Stanciu & Radu Tudosie); varianta din 2012, în engleză (sub titlul *Just not my neck*), din cadrul Galei absolvenţilor „Galactoria", de la *Uptown Arts Caffee*, Cluj-Napoca (regia Diana Dragoş, interpretarea Molnár Bence &

Raul Hotcaş); premiera scoasă de *BruscTeatru* Botoşani la *Maideyi Cafe* Iaşi (regia Lenuş Teodora Moraru, interpretarea Vlad Volf & Alexandru Dobinciuc); şi cea mai recentă montare, cea din 2014, sub titlul *Bartender Blues*, de la *Godot Cafe-teatru* Bucureşti (regia Eugen Gyemant, interpretarea Liviu Pintileasa & Alin Florea).

Mai cald decât ieri este o replică, respectiv un pandant al lui *Nu de gât*, scrisă la rugămintea a două actriţe de la Sibiu, Cristina Ragos (protagonistă a *Crize*-lor de la Cluj-Napoca din 2006) şi Boldizsár Emöke, dar destul de târziu faţă de momentul „comenzii", astfel încât a ajuns să devină spectacol câţiva ani mai târziu, în 2014, când a avut loc premiera absolută la *SmART Cafe* Botoşani (regia Lenuş Teodora Moraru & Vlad Volf, interpretarea Anca Pascu & Alexandra Acalfoae), realizare a aceleiaşi echipe a *BruscTeatru* Botoşani. De fapt, acelaşi *BruscTeatru* a sudat tot pentru prima oară şi cele două spectacole (*Nu de gât* şi *Mai cald decât ieri*) în varianta *coupé* sugerată de mine sub titlul *Zone erogene*, tot în 2014, la acelaşi generos *SmART Cafe* Botoşani. O montare ratată la Oradea şi una în pregătire la Bucureşti a aceluiaşi *Mai cald decât ieri* îmi spun că varianta feminină a lui *Nu de gât* o să-şi găsească un drum mai ferm spre spectatori...

One Life Show reprezintă rezultatul unei provocări aruncate de către actorii Nicu Mihoc şi Theo Marton, care prin 2008 mi-au spus că vor să joace împreună într-un spaţiu neconvenţional şi că aşteaptă de la mine partituri pliate pe particularităţile fiecăruia. Ca şi în cazul lui *Mai cald decât ieri*, am lungit prea mult lucrul şi abia după vreun an am fost în stare să le ofer un text potrivit - moment în care cei doi erau prinşi în alte proiecte... Drept urmare, printr-un anumit concurs de împrejurări, premiera absolută a piesei *One Life Show* a avut loc în 2011, la Biblioteca Judeţeană „Petre Dulfu" din Baia Mare (regia Claudiu Pintican, interpretarea Ionuţ Mateescu & Claudiu Pintican), fiind produsă de Teatrul Independent *Ararat* Baia Mare, care a purtat apoi spectacolul în diverse locuri din ţară. A urmat, în 2013, premiera de la *Godot Cafe-Teatru* din Bucureşti, realizată de Compania de Teatrul Independent *Sertissage* Bucureşti (regia Victor Ţăpeanu, interpretarea Andrei Radu & Victor Ţăpeanu) - cei doi actori fiind pe vremea aceea încă studenţi. La începutul lui 2014 a avut loc premiera celei de-a treia montări a lui *One Life Show* - sub titlul *Some Night Show*, la Teatrul de pe Lipscani, Sala La Muse (regia Ion Andrei

Puican, interpretarea Cătălin Babliuc & Dan Rădulescu) - un spectacol cu viaţă foarte scurtă, din păcate...

Cât priveşte piesa *Nu-nţeleg ce se-ntîmplă*, ea şi-a început cariera în 2011, când a câştigat Concursul de creaţie dramatică din cadrul Festivalului de Teatru Scurt, Oradea. A aşteptat trei ani până când, în luna martie a lui 2014, piesa a avut parte de două montări aproape simultane - cea a inimoasei echipe de la Botoşani a *BruscTeatru*, cu premiera la acelaşi *SmART Cafe* Botoşani (regia Lenuş Teodora Moraru, interpretarea Daniela Carmen Bucătaru & Alexandra Vicol), respectiv cea a teatrului *Re-ACT*, cu premiera la clubul *The Soviet* Cluj-Napoca (regia Cristina David, interpretarea Diana Bathory & Codruţa Varadi).

Atâta cât pot să-mi dau seama din reacţiile unor regizori sau (mai ales) actori şi date fiind şi caracteristicile lor (personaje puţine, pretare la spaţii neconvenţionale, economie de mijloace, amestec de comedie şi dramă), cele patru piese într-un act au toate şansele să surclaseze în interes, respectiv în montări, piesele mele mai lungi, chiar dacă, inerent, gradul lor de complexitate e mai mic.

NU DE GÂT

(comedie dramatică într-un act)

Personaje:

ALEX
DAN

N. B. Această piesă poate fi, prin tema similară şi dimensiunile reduse, pandantul piesei *Mai cald decât ieri*, împreună cu care poate reprezenta baza unui spectacol *coupé* cu titlul comun *Zone erogene*.

O masă. Două beri. Două scaune. Doi bărbaţi. Mijlocul unei conversaţii.

DAN …da' nu uiţi, bine?

ALEX Nu uit.

DAN Cân' te vezi cu el?

ALEX Nu ştiu. Zilele astea.

DAN Nu vreau să te bat la cap, da' în ziua de azi greu găseşti un electrician bun.

ALEX Gata, mă, te rezolv: mă văd cu el, îi zic, vine şi te scoate! Ce să mai…

DAN De vreo două săptămâni n-am curent în dormitor.

ALEX (*Cu subînţeles*) A, în dormitor ai probleme?

DAN Da, în dormitor.

ALEX (*Acelaşi joc*) Deci în dormitor.

DAN (*Agasat*) Da, mă, în… (*Se opreşte brusc*) A, crezi că eşti haios?

ALEX Nu, da' mă gândeam: chiar în dormitor…? Când ai probleme în dormitor, e pe nasoale…

DAN Cu curentu' am probleme. Cu e-lec-tri-ci-ta-tea, mă!

ALEX (*Mimând inocenţa*) A, electricitatea… Credeam că…

DAN Alex, numa' la prostii te gândeşti!

ALEX Iar tu numa' la lucruri serioase. (*Scurtă pauză*) Deci pentru tine sexul e o prostie.

DAN (*Mimând inocenţa*) A, la sex te gândeai?

ALEX Nu, la electricitate. *Tu* te-ai gândit la sex, din moment ce-ai ţinut morţiş să precizezi că te referi la e-lec-tri-ci-ta-te.

DAN Auzi, sper că nu vrei să vorbim despre sex.

ALEX Nu ştiu. De ce nu?

DAN Tu, bărbat. Eu, bărbat. Nu sex.

ALEX Ţi-o fi jenă? Doar discutăm.

DAN Bineînţeles că doar discutăm!

ALEX Asta ziceam şi eu, Dane.

DAN Da' nu vreau să discutăm.

ALEX Deci ţi-e jenă.

DAN Nu mi-e jenă. Da' nu cred că doi prieteni buni trebuie să vorbească despre sex. E o chestie intimă.

ALEX Sexul e o chestie intimă. Da' vorbitul despre, nu.

DAN Pe-asta de unde-ai scos-o?

ALEX Din teşcherea! Ce-ntrebare! (*Scurtă pauză*) Auzi, apropo de sex: vrei să-ţi povestesc o chestie haioasă? Vrei?

DAN Doar dacă n-are legătură cu mine sau cu tine.

ALEX Se leagă de unchiu-meu.

DAN Electricianu'? Nea Sile?

ALEX Da, nea Sile. (*Ezită*) Da' de fapt...

DAN De fapt?

ALEX Nu-i nea Sile. E... (*Ezită*) Nu-l cunoşti... E... (*Ezită*)

DAN E nea Sile, nu?

ALEX Nu-i nea Sile! De fapt, ce-ar fi să mai radem câte-o bere?

DAN Băi, ce mă enervează!

ALEX Cine?

DAN Tu!

ALEX Ai zis „enervează”, nu „enervezi”.

DAN Pula mea, ce mă enervează! Cu ocolişurile tale şi cu fazele astea!

ALEX Ce faze?

DAN Totdeauna m-a enervat faza cu răzgânditu’!

ALEX Ştiu. Şi pe mine.

DAN Şi-atunci de ce-o faci?

ALEX N-am vrut, sincer. Numai că mi-am dat seama că nea Sile o să vină să-ţi repare dormitoru’…

DAN …numai sistemu’ electric...

ALEX …mă rog, partea electrică, şi-o să te dai de gol.

DAN În legătură cu ce? Nu mi-ai zis nimic.

ALEX Păi asta era ideea: să nu-ţi zic nimic.

DAN Iar începi?!

ALEX (*După o ezitare*) Uite, îţi zic. Da’ să nu care cumva să-i spui ceva pe tema asta cân’ vă-ntâlniţi, c-o să fie foc şi pară!

DAN Ce poa’ să fie, domn’e, aşa de nasol?!

ALEX Ştii că are un băiat la vreo 30 de ani, nu?

DAN Doru, ştiu.

ALEX Faza e că unchiu-meu e cătrănit rău fiindcă Doru e din ăia.

DAN Din ăia?

ALEX Ştii tu…

DAN Da, ştiu… Din ăia…

ALEX Habar n-ai despre ce vorbesc, nu-i aşa?

DAN îl aprobă din cap.

ALEX Din ăia... Pe invers...

DAN E homo!? (*Scurtă pauză*) Poate şi-a făcut o impresie greşită.

ALEX Nu, chestia-i sigură. O ştiu chiar de la Doru.

DAN Ţi-a zis el?

ALEX Nu direct. Mi-a dat de-nţeles, odată...

DAN Mă rog, până la urmă nu-i o tragedie...

ALEX Poate că nu, da'...

DAN Ce mai e?

ALEX Păi şi fata...

DAN Eva!? Bunăciunea aia!?

ALEX Da, Eva.

DAN Nu se poate!

ALEX A naibii chestie, nu?

DAN Nu-mi vine să cred! E adevărat, nu sunt căsătoriţi... Da' ăsta nu-i un indiciu că... Şi-apoi, n-or fi chiar amândoi...

ALEX Tu crezi că-ţi spuneam chestiile astea dacă nu eram sigur? Mă apucam să inventez aşa ceva numa' de chestie?! Doar e vorba de verii mei!

DAN Veri de-al doilea.

ALEX Şi ce dacă! Puteau fi veri primari. Se schimba ceva?

DAN Da' parcă tot nu-mi vine să cred.

ALEX Ţie? Să-l vezi pe nea Sile! E terminat!

DAN Şi dormitorul meu? Cine-mi mai repară circuitele alea?

ALEX Stai liniştit, trebuie să-şi câştige pâinea în continuare, nu? Te rezolvă, ţi-am zis.

DAN Totuşi, asta înseamnă să lucreze sub presiune.

ALEX Da' nu-s decât nişte fire-n perete!

DAN O să-i tremure mâna!

ALEX Termină, domn'e, doar nu pilotează supersonice!

DAN O să-mi bulească circuitele!

ALEX Oricum e mai bine decât ce-a păţit el. Gândeşte-te: unchiu-meu aştepta să-şi vadă copiii căsătoriţi, vroia nepoţi… şi când colo… A aflat că Eva locuieşte într-o garsonieră c-o tipă, iar pe Doru îl tot vede cu băieţi… Cică amândoi i-au mărturisit că asta simt şi că vor trăi cum simt.

DAN Adevăru' e că-n situaţii de-astea nu poa' să te-ajute nimeni…

ALEX Gându' că n-o s-aibă nepoţi îl scoate din minţi… În viaţa mea nu l-am văzut aşa supărat. (*DAN râde înfundat*) Râzi? Mie mi se pare de plâns. Să te văd pe tine în locul lui, ce-ai face?

DAN Eu? Nimic. Oricum nu poţi schimba lucrurile. Da' n-aş lua-o chiar aşa, în tragic.

ALEX Adică ţi-ar fi indiferent dac-ai afla că fiul tău e poponar? N-ai vrea să-l strângi de gât? N-ai considera că ţi-ai ratat viaţa?

DAN Nu.

ALEX Nu cred. Aşa, la rece, ţi-e uşor să-ţi dai cu părerea. Da' să te văd în aceeaşi situaţie…

DAN Crezi ce vrei.

ALEX Să înţeleg că nu te-ar deranja dacă fiul tău ar fi…?

DAN E mult spus că nu m-ar deranja, da' oricum n-aş face atâta caz…

ALEX Auzi, sunt foarte curios: ce părere ai, de fapt, despre homosexuali?

DAN Ce părere să am? Sunt oameni, ca noi toţi. Doar că nu le plac femeile. Ştii, măcar lor le place, totuşi, ceva. Misoginilor, de pildă, nu le plac femeile, iar de bărbaţi nu sunt interesaţi, cu excepţia propriei persoane.

ALEX Mda, n-aş fi pus niciodată problema aşa... Da' n-o să pretinzi că un homo e exact ca ăştia hetero, nu? Ţi se pare normal să fie atraşi de acelaşi sex?

DAN Nu pot să-i judec eu, însă... aş zice că e treaba lor. Nu mă deranjează câtuşi de puţin.

ALEX Nu ţi-ar stârni nici o reacţie mai aşa... mai...? Înţelegi ce vreau să zic...

DAN Dacă-ţi spun că nu! Ba chiar îi admir pe băieţii ăştia: au curaj să-şi recunoască defectul.

ALEX Defectul? Parcă ziceai că-s normali...

DAN Ăăă... Hai, mă, nu ştii de glumă? (*Râde*) Mă duc să scot berea din mine...

DAN se ridică, iese. Se întoarce după două minute, timp în care ALEX a sorbit, pe gânduri, din sticlă.

ALEX (*După o pauză*) Auzi, aş vrea să-ţi mărturisesc ceva...

DAN Ce serios eşti...

ALEX Chiar e-o chestie serioasă. Pe bune... Ştii, n-aş fi îndrăznit dacă... dacă n-aş fi văzut că eşti atât de deschis...

DAN Hai, mă, ce te bâlbâi aşa? Doar ne ştim de ceva vreme, nu?

ALEX Păi, tocmai... Spune-mi, n-ai observat nimic la mine?

DAN Ce s-observ?

ALEX Nici o ciudăţenie, nimic... mai aparte?

DAN Ceva aparte?

ALEX Mai gândeşte-te. Nu ţi-a atras atenţia nimic... la mine?

DAN Ce să...? Ba, dacă mă gândesc... (*Amuzat*) Ai prea multe pizde! Mai lasă şi altora, mă, nu acapara tu toată piaţa!

ALEX De unde-ai scos-o?

DAN Ei, de unde? Hai, nu fă pe modestul! Eşti bun, ce mai...!

ALEX Şi dacă-ţi spun că te înşeli? Ce-ai zice?

DAN Cum adică?! Le-am văzut cu ochii mei, agăţate de braţul tău.

ALEX Într-un fel te înşeli. (*Pauză*) Auzi, tu chiar n-ai văzut nimic la mine? Mai neobişnuit, vreau să zic...

DAN Ce pula mea voiai să observ, mă?

ALEX Tu chiar eşti orb? Păi femeile alea nu-s decât aşa, de decor...

DAN De decor?

ALEX Chiar nu-ţi dai seama? Hai, mă, că te ştiu băiat deştept! De ce crezi că te-am descusut eu adineauri în legătură cu părerea ta despre...?

DAN Vrei să spui că...?

ALEX Da, vreau să spun că...

DAN Îţi baţi joc de mine! Glumeşti, nu? (*Scurtă pauză*) Tu vorbeşti serios?! Du-te de-aici, că faci mişto!

ALEX Pe cuvântul meu că nu!

DAN Eu tot nu te cred. În primul rând că nu ai gesturi din alea... muiereşti...

ALEX Nu toţi ăştia, ca noi, au gesturi din astea. Ce, bărbaţii obişnuiţi au gesturi feminine fin'că se culcă cu femei?

DAN Ai dreptate, nu zic, însă... (*Revelaţie*) Tocmai, tipele! Te-am văzut cu tot felul de coarde. Una mai mişto decât alta. Or fi ele de decor, da' cum de acceptă să...? Să nu-mi spui că le plăteşti! Ştiu că nu-noţi în bani.

ALEX Păi tocmai lângă noi, homosexualii, se pot simţi şi ele în siguranţă, liniştite. Noi suntem inofesivi, nu le tot stresăm, nu le tot pipăim... Tipele alea cu care m-ai văzut văd în mine un simplu prieten. Nici nu ştii ce dornice sunt de prieteni din ăştia, care nu le pun mâna pe picior în doi timpi şi trei mişcări, care nu le bat apropouri întruna!

DAN Mda, pare logic...

ALEX N-ai văzut că *noi* avem prin preajmă cele mai trăznet pizde? Manechine, cântăreţe, actriţe...

DAN Şi, aşa de curiozitate, spune-mi şi mie, când ţi-ai dat seama că eşti...?

ALEX Pe la nouăşpe ani. Până atunci am crezut sau am vrut să cred că sunt ca toţi băieţii. Dar după un timp mi-am dat seama că umblam cu fofoloance ca să-mi imit prietenii, nu pentru că m-ar fi interesat cu-adevărat...

DAN Şi-ai ţinut ascunsă atâta vreme chestia asta...!

ALEX După cum ştii, la noi lumea încă nu e obişnuită cu... Şi-apoi, sincer, încă nu pot să mă arăt tuturor rudelor şi prietenilor din copilărie aşa... Încă mi-e frică de cum o să se uite la mine.

DAN Şi-atunci mie de ce mi-ai spus?

ALEX Ţie? Fiindcă mi-ai dovedit că mă poţi înţelege. Nu-i aşa?

DAN M-ai dus! Hai că eşti bun! Era cât pe ce să...!

ALEX Ce?

DAN Nu, chiar eşti bun. Aşa, ca un actor. Eşti serios, de parcă...

Pauză.

ALEX De parcă...?

DAN Şi chiar nu râzi! Uite, nici măcar nu zâmbeşti.

ALEX Păi de ce să zâmbesc?

DAN Eşti tare! Pân-acuma pe mine m-ar fi pufnit râsu'. (*Repezit*) Stai! Să nu repeţi „păi de ce să zâmbesc?"! Deja e stupid. E-o tâmpenie. (*Repede*) Nu, nu zi nimic!

ALEX Păi dacă nu zic...

DAN Nu! Acuma serios: mai bine nu zici nimic. Facem aşa: bem...

DAN aşteaptă.

DAN Ce faci?

DAN aşteaptă.

DAN Ce faci?

DAN aşteaptă.

DAN Hai, bea!

ALEX bea.

DAN Aşa... Dup-aceea spunem bancuri. Uite, spun eu unul. Cică...

DAN spune un banc, dar ALEX nu râde.

DAN Ce faci, nu râzi?

ALEX A, scuză-mă, nu mi-am dat seama. Eram concentrat pe ce urmează.

DAN Bine, fie, ai pierdut momentu'... Mergem mai departe. Acum zici tu un banc.

ALEX Eu? Eu nu ţin minte bancurile.

DAN Iar începi?

ALEX Chiar nu ştiu bancuri. Le uit.

DAN Da, am văzut: uiţi şi să râzi.

ALEX N-am făcut-o intenţionat. (*Scurtă pauză*) Şi-acum, ce urmează?

DAN O pulă! Nu mai ştiu ce urmează! M-ai zăpăcit de cap!

ALEX Ştii, eu chiar nu-mi dau seama, ce vrei de fapt?

DAN Vreau... să fii serios şi să nu-mi mai torni gogoşi.

ALEX Da' nu-s gogoşi. Chiar nu ţin minte bancurile.

DAN Nu la bancuri mă refeream!

ALEX A, la...? Nici aia nu-i o minciună.

DAN E un pariu, nu?

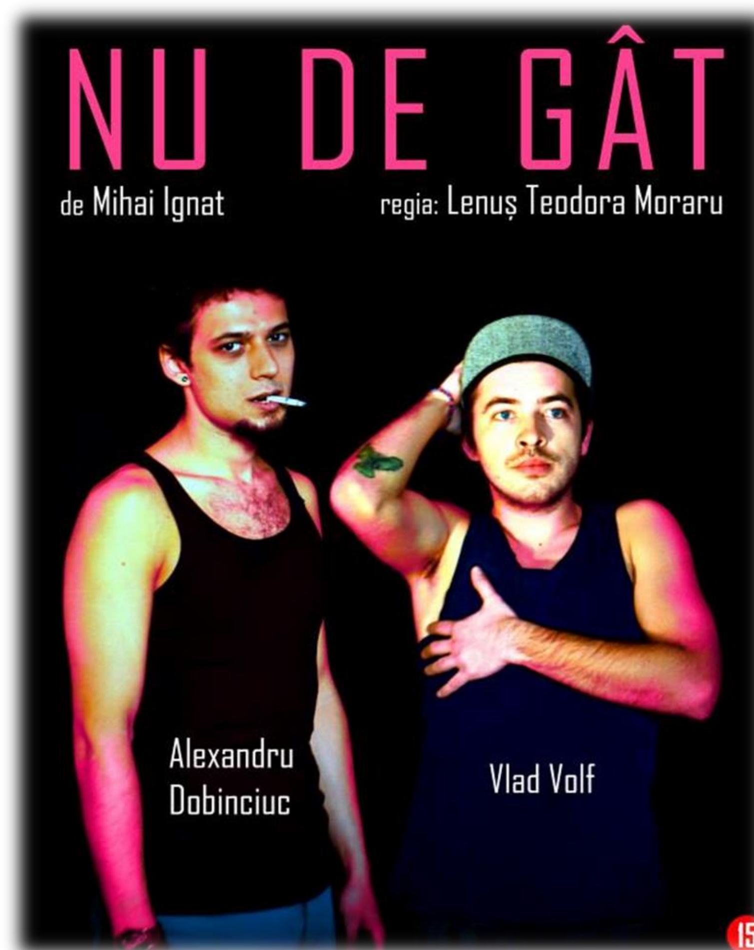
ALEX Ce pariu?

DAN Ai pus pariu cu Vivi, cu Sorin şi cu Paul că mă duci de nas. Pentru o clipă, chiar ai reuşit. Poţi să le spui c-am căzut în plasă. Nu mă supăr, deşi gluma e cam idioată.

ALEX Da' nu glumesc, pe cuvântu' meu!

DAN (*După o lungă pauză*) Şi adică... (*Zâmbeşte cu subînţeles*) A, mi-ai făcut-o din nou! M-ai avut, ce mai!

ALEX tace.

DAN Adică... tu... tu chiar...?

ALEX Da, eu chiar sunt...

DAN Până la urmă e normal, doar eşti rudă cu... Doru şi cu Eva.

ALEX Ce?!

DAN Totuşi, nu înţeleg... Cum de nu mi-am dat seama?! Şi de ce nu mi-ai spus?!

ALEX Eram prieteni şi n-am vrut să stric totul...

DAN Şi-acum? Acum de ce mi-ai spus?

ALEX Fiindc-am înţeles că nu-ţi pasă. Dacă-ţi spuneam mai devreme, m-ai fi înţeles?

DAN (*După o pauză*) Şi cine mai ştie?

ALEX Dintre cei care nu sunt... ştii tu..., nimeni.

DAN Şi ei... ai tăi... ştiu că eu nu sunt...

ALEX Bine-nţeles.

DAN Adică toţi cei care...

ALEX Să zicem, unii... De fapt nu cunosc aşa de mulţi. Voi, ăştialalţi, sunteţi mai mulţi.

DAN Bine, şi iubitul tău...? Ai un iubit, nu?

ALEX Da.

DAN Îl cunosc?

ALEX Nu. Vrei să-l cunoşti?

DAN Nu! Da' chiar, aşa, de curiozitate: de ce nu ne-ai făcut cunoştinţă?

ALEX Aşa... Nu ne ştim demult şi n-am vrut să complic lucrurile. Ştii, am încercat să nu le amestec. În general, oamenii n-ar înţelege...

DAN Şi lui... lui îi convine? Îi convine aşa, pe ascuns?

ALEX Da' ce, mie-mi convine? Ţie ţi-ar conveni? Dar dacă aşa stau lucrurile... Nu toţi sunt ca tine...

DAN Ia stai...! Înainte... când erai singur... Adică... pe mine...?

ALEX Pe tine ce?

DAN Şi pe mine mă priveai... m-ai privit... aşa...?

ALEX Nu! Adică... nu! Ce-ţi trece prin minte?

DAN Cân' mergeam la piscină împreună... adică tu... ştii, eu eram gol...

ALEX Păi şi eu eram...

DAN Tocmai! Şi-n toţi anii ăştia... Ia stai! În toţi anii ăştia... Adică tu uneori mă băteai pe umăr... Şi mă priveai... aşa... ştii tu...?

ALEX Nu! Nu, că nu te priveam aşa...

DAN Totuşi, plăcându-ţi băieţii...

ALEX Da' ce, tu te uiţi la toate coardele?

DAN A, nu! Numa' la alea mişto. În orice caz, nu la alea urâte, nu la alea grase...

ALEX Păi vezi? Nici eu.

DAN Adică ce, eu sunt urât? Sau gras?

ALEX Nu, n-am zis asta.

DAN Deci te uitai, te-ai uitat...

ALEX Nu cum crezi tu...

DAN A! În excursie! Atunci când am dormit în acelaşi cort!

ALEX Te rog, nu te mai gândi la prostii. Nu te-am văzut ca pe-un partener, pe cuvânt...

DAN Da’ totuşi, atunci, în cort, ai simţit ceva?

ALEX Dacă ştiam c-o să reacţionezi aşa, nu-ţi spuneam!

DAN (*Continuându-şi ideea*) Adică eu, dac-aş dormi lângă Vivi, orişicât, nu mi-e gagică, da’ fiind aşa aproape... Ce-i un sac de dormit? Un burete acolo, o pânză... Mi s-ar... Sau oricum, aş simţi... ceva... tot aş simţi... Chiar dacă nu ne-am atinge... Aş ştii că-i acolo, aproape, foarte aproape... Chiar dacă ar fi lesbiană, şi tot m-ar... Adică cu atât mai mult...

ALEX Eu zic să bem. Nu te mai ambala atâta.

DAN Crezi că-mi mai arde de băut?! Adică de atâta timp ai tăcut... A, şi filmele!

ALEX Filmele?

DAN Da, filmele la care mergeam împreună... Era întuneric...

ALEX Şi?

DAN Eram ca un cuplu, nu?

ALEX Nu, ca doi prieteni.

DAN Da’ cine ne vedea, credea că suntem...

ALEX Ce mă enervează! Numa’ dacă era vreun homo, numa’ ăla ar fi crezut...!

DAN Şi ce, era imposibil să fi fost vreunul în sală?

ALEX În sălile noastre goale?! Şi-apoi, n-avea de ce să creadă...

DAN Nu se ştie niciodată... Râdeam la aceleaşi poante, mâncam din aceeaşi pungă de popcorn!

ALEX (*Ironic*) Ne uitam la acelaşi film!

DAN Râzi tu, râzi, da’...

ALEX Hai, mă, relaxează-te... Viaţa e mişto, gagicile au picioare lungi...

DAN Da, că te şi doare pe tine-n erecţie de asta...

ALEX Deci te-ai supărat până la urmă...

DAN A, nu…

ALEX Ba da, se vede.

DAN Nu. Numa' că m-ai luat prin surprindere… Da' ai tăi? Taică-tu, maică-ta ştiu?

ALEX Nu. N-am avut curaju', încă…

DAN Da' ce-i asta? O chestie de familie? O tradiţie?

ALEX Ce pula mea vrei să spui?!

DAN Păi verii tăi, acum tu…

ALEX Păi dacă era o tradiţie, nu mai existam ca familie, nu?

DAN A, deci unchiu'tu are dreptate! În stilu' ăsta, canci urmaşi!

ALEX Şi până la urmă, ce te-nteresează pe tine?

DAN Nu mă interesează!

ALEX Ce-i cu tine? Nu-ţi convine? Spune, şi gata!

DAN Cum adică „spune, şi gata"?! Ce e gata?

ALEX (*Amuzat*) Hai că eşti tare!

DAN Nu, serios, cum vine asta: „spune, şi gata"?

ALEX Păi… spune ce-ai pe suflet, şi gata…

DAN N-am nimic pe suflet, ce s-am pe suflet?

ALEX Deci totul e în regulă? Eu, bărbat, tu, bărbat, da bere?

DAN Da, mă: eu, bărbat, tu… bărbat… (*Ezită*) Apropo de bărbat… Pot să te-ntreb ceva? Ştii, e ceva mai… Cum să-ţi zic…

ALEX Hai, zi odată, n-o mai freca!

DAN Tu eşti… bărbatu' sau… partenera…? Sau faceţi cu schimbu'?

ALEX Auzi, nu crezi că eşti indiscret? Ce, eu te-ntreb ce poziţii preferi cu Iulia?

DAN Da, ai dreptate... (*Pauză*) Ştii, pân-acum n-aveam pe cine să-ntreb... Şi dacă tot suntem prieteni...

ALEX Nu te supăra, da' nu pot să-ţi spun...

DAN Ai dreptate. Scuză-mă, n-am vrut să...

ALEX Stai liniştit, e-n regulă.

Pauză.

DAN Păi mă duc şi eu...

ALEX Hai, mai stai!

DAN Nu, sunt obosit, mâine trebuie să mă trezesc devreme.

DAN se ridică.

ALEX Bine, cum vrei... (*Se ridică*) Noapte bună... Şi nu fi şucărit... (*Dă să-l îmbrăţişeze*) Văd eu că eşti şucărit...

DAN Nu-s. (*Evită îmbrăţişarea*)

ALEX Ce-i?

DAN Nu-i nimic, ce să fie...?

ALEX Nici nu ştii cât mă bucur c-am lămurit chestia asta!

ALEX îl ia pe după gât pe DAN, cu gestul obişnuit între prieteni.

DAN Lasă, nu e cazul să…

ALEX Ce vrei să spui?

DAN Nu de gât!

ALEX Ce?

DAN Nu-mi place să mă iei pe după gât!

ALEX De când?

ALEX Ei, de când…

ALEX Ce-i cu tine?

DAN Nu e nimic, ce să fie…

ALEX Atunci, dacă totul e O.K., dă-mi voie să mă bucur!

ALEX vrea să-l îmbrăţişeze.

DAN Lasă, nu e cazul să…

ALEX Ce vrei să spui?

DAN Nu e nevoie de atâta *efuziune*…

Pauză.

ALEX Cum vrei… Noroc!

DAN (*Fără chef*) Noroc...

ALEX Ce ai? Te simţi bine? Eşti cam palid…

DAN Am plecat.

ALEX Stai puţin. Dacă mai stai un sfert de oră, termin şi eu berea asta şi mergem împreună!

DAN Chiar nu mă simt bine... Trebuie să plec!

ALEX Atunci stai că vin cu tine! Poate ai nevoie de ajutor.

DAN Nu! Sunt O.K. Pe cuvânt, sunt în regulă!

ALEX Ce s-a întâmplat? Ţi-e ruşine să mai schimbi două vorbe cu mine? Nu eram prieteni?

ALEX îl ia pe după umeri.

DAN Ia mâna de pe mine! Ce dracu-s *efuziunile* astea?! Vezi că io nu-s unul d-ăia de-ai tăi!

ALEX Stai, mă, n-o lua aşa! N-am vrut să sugerez nimic, crede-mă! Să ştii că sunt acelaşi de-acum o jumătate de oră...

DAN Eşti... o pulă! Nu ştiu cum de nu mi-am dat seama! Doar se vedea de la o poştă... Tu, cu politeţea ta şi cu hainele tale elegante!

ALEX Da' ce-au hainele mele, căca-m-aş în ele?!

DAN Lasă, n-are rost să continuăm! Să ţii tu ascunsă chestia asta, să mă faci de râs... Amicii *tăi* probabil s-au amuzat pe seama mea, iar ceilalţi, când or afla... Nici nu vreau să mă gândesc...

ALEX Ce tot vorbeşti acolo? N-o să se amuze nimeni pe seama ta, stai liniştit...

DAN Căcat! Te-ai ţinut ascuns toţi anii ăştia şi acum vii să faci pe ăla cu principii! Toţi ăştia ca tine sunt la fel! Data viitoare când ne-om întâlni, să treci pe partea ailaltă a străzii! M-ai auzit?

ALEX se umflă de râs.

DAN Ce-o fi aşa de râs?

ALEX Păi... situaţia... Ştii...

DAN Ce mă poate enerva! Am plecat! (*Dă să iasă*)

ALEX ...faza e c-am glumit.

DAN Ce?!

ALEX Stai liniştit, nu-s pe invers.

DAN (*După o lungă pauză*) Original! Nu, că eşti original!

ALEX Nu, sunt doar hetero.

DAN Tocmai, că nu eşti original! Ce faci, dregi busuiocu'?

ALEX Ştii bine că nu-s homo. Ce naiba, nu te mai prosti atâta....

DAN Eu?! Eu mă prostesc?!

ALEX Bine, recunosc, am întins coarda...

DAN Ai rupt-o, ce mai!

ALEX Bă, termină! Am exagerat, recunosc! Uite, îţi fac cinste c-o sticlă!

DAN Şi-atunci Vivi, Paul, Sorin... unde sunt?

ALEX Cum unde sunt?

DAN Păi dac-ai glumit, ei trebe să fie pe-aici, nu? Să se hlizească pe seama mea, nu?

ALEX Da' ce, fără ei nu po' să glumesc?

DAN Deci nu-s p-aici? Poate în camera ailaltă?

ALEX Hai, ştii bine că nu-s aici. Nu mai fă pe nebunu'!

DAN Ştii, nici măcar nu mai pot să zic: „ce mă enervezi!".

ALEX Nici nu ziceai „ce mă enervezi!". Ziceai „ce mă enervează!".

DAN Căcat!

ALEX A fost o glumă.

DAN Nu te cred.

ALEX Am glumit, bă, pe cuvântu' meu!

DAN Ai martori?

ALEX Ce martori?

DAN Păi Vivi sau Paul sau Sorin...?

ALEX Păi nu-s aici.

DAN Deci n-ai glumit.

ALEX Ba da.

DAN Cam lungă gluma asta, nu crezi? De-o oră îmi tot explici că eşti homo!

ALEX Păi dacă nu te lăsai convins?

DAN Aha, deci eşti!

ALEX Nu! Da' ca să-ţi iasă o glumă, trebuie să pretinzi că nu-i o glumă, nu...?

DAN Lasă, nu-mi explica tu ce-nseamnă o glumă.

ALEX ...Aşa că-ţi dai seama c-a trebuit să insist, să te conving că e pe bune...

DAN Şi m-ai convins, nu?

ALEX Da', numa' că (*Tare*) **era o glumă**!

DAN Crezi că dacă urli, mă convingi?

ALEX Pe cuvântul meu că nu-s poponar!

DAN Nu ştiu... Nu aşa trebuia... Trebuia să te opreşti mai-nainte când am crezut că nu-i decât o farsă. Acum...

ALEX Ar fi fost prea devreme să mă opresc atunci când credeai că-i o farsă.

DAN Nu ştiu... Ce ştiu e că acum... e prea târziu.

ALEX Nu-i prea târziu!

DAN Dovedeşte-mi.

ALEX Cum să-ţi dovedesc?!

DAN Nu ştiu, convinge-mă.

ALEX Ce vrei să fac? Nu pot decât să-ţi spun că nu-s ce-am pretins că sunt mai-nainte.

DAN Nu m-ai convins.

ALEX Pizda mă-tii pe copaci! Îţi dai seama c-a fost o glumă, nu? Proastă, tâmpită, recunosc, da' o glumă! Uite... tipele!

DAN Ce-i cu tipele?

ALEX Păi n-ai zis tu că roiesc tipele-n jurul meu? De ce crezi că...?

DAN Fiindcă eşti poponar, nu?

ALEX Nu!

DAN Nu cred!

ALEX Roiesc fiindcă ştiu să le cuceresc, să le flatez, fiindcă le-o trag!

DAN Deci le-o tragi!

ALEX Da, bă, în draci!

DAN Păi ziceai că-s lipicioase tocmai pentru că *nu* le-o tragi!

ALEX Asta era când pretindeam că-s poponar. Ţi se pare logic să stea cu cineva care nu le face nimic?

DAN Nu ziceai că-s încântate să nu mai fie pipăite, agăţate...?

ALEX Depinde şi cum le-agăţi! Dacă o faci ca ţăranu', normal că nu-s încântate! Trebuie să ştii cum să le iei.

DAN Bă, ce le-ntorci! Ascultă, nu sunt prostu' tău, să ştii!

ALEX Da' n-am zis asta! Uite, poţi să verifici, să mă urmăreşti, dacă vrei: n-am nici un iubit şi cred că nea Sile are dreptate să fie supărat.

DAN Uite cum o-ntorci! Acum eşti împotriva lor!

ALEX Nu-s împotrivă, da'-l înţeleg şi pe unchiu-mio...

DAN Deci nu eşti împotrivă...?

ALEX Bine, domn'e, sunt! Sunt împotrivă! Îi fut pe toţi poponarii!

DAN O zici numa' aşa, ca să cred eu că... De ce ţi-e ruşine? N-ai zis tu că şi ei au drepturi, că-i treaba lor ce fac?

ALEX *Tu* ai zis asta.

DAN Provocat de tine, nu fin'că...

ALEX A, deci nu fin'c-ai crede! Vezi, asta am şi urmărit: m-am dat homo ca să-ţi arăt că numa' gura de tine! Ce dac-aş fi fost homo? Doar eram prieteni, nu?

DAN A, deci n-ai avut încredere-n mine! A trebuit să mă testezi! Ce încredere mai pot să am într-unul care mă-ncearcă de parc-aş fi un şoarece de laborator!

ALEX Exagerezi! N-ai fost cobai, cum nu sunt eu poponar. (*Pauză*) De ce nu spui nimic? Hai, Dane, că ştii şi tu că nu-s din ăia, ce curu' meu! Doar ne cunoaştem de câţiva ani, ţi-ai fi dat seama pân-acum, nu? Crezi că nu m-aş fi trădat? Crezi că-n cort n-aş fi fost tentat să-

DAN A, deci...!

ALEX Stai, nu te repezi aşa! Am zis „aş fi fost", nu „am fost"! Dacă eram, vorba ta, alături de sexul de care sunt atras...

DAN Aha...!

ALEX (*Repede*) ...de care-*aş fi fost* atras, atunci nici eu n-aş fi dormit liniştit în cortu' ăla, 'ţ'dai seama!

DAN Poate...

ALEX Şi la film, nu? Păi gândeşte-te, ne uitam la filme porno, nu? Erau din alea cu bărbaţi *şi* femei.

DAN Da' ce, poponarii nu se pot uita şi ei la porcării?

ALEX (*Obosit*) Ideea e că n-a fost decât o glumă. Îţi jur pe ce vrei tu!

DAN (*După o lungă pauză*) Mă doare capul. Mă duc să mă culc.

ALEX Bine, du-te. Ne vedem mâine.

DAN Da, mâine.

ALEX Hai, nu fi supărat, ştiu c-a fost o glumă proastă. Uite, recunosc.

DAN Bine, hai să lăsăm lucrurile-aşa... (*Scurtă pauză*) Ştii, când vrei poţi fi extrem de tâmpit! Auzi, să te dai drept homo! Cine dracu' a mai pomenit!

ALEX (*Încercând să facă haz*) Hai, mă, ce voiai? Berea îmi dă idei.

DAN ...Cretine!

ALEX Gata, m-am prins! Îmi pun cenuşă-n cap! Numa' să nu-mi ceri să-ţi fac cinste: sunt pe jantă.

DAN Nici nu ţi-am cerut. (*Scurtă pauză*) Salut! (*Se întoarce spre ieşire*)

ALEX Ura şi la gară! Şi fii mai vesel, Dane: gagicile au în continuare picioare lungi!

ALEX îl prinde pe după gât pe DAN, cu afecţiune prietenească.

DAN (*Iritat*) Nu de gât, ţi-am mai zis!

ALEX (*Amuzat*) Mă, da' ce sensibil eşti!

DAN (*Ironic*) Iar tu, ce *afectuos*!

ALEX Ce-ai zis?

DAN Ai auzit ce-am zis...

ALEX Dane, tu...

DAN Salut, am plecat! (*Dă să iasă*)

ALEX Stai, stai o clipă!

ALEX îl prinde de braţ pe DAN.

DAN Ce mai e?!

ALEX Ce ai? (*Scurtă pauză, timp în care îl priveşte în ochi pe DAN*) A... asta era...

DAN Îmi pare rău, dar...

ALEX Ce mă-sa n-ai înţeles?

DAN Am înţeles, boule, am înţeles, numai că...

ALEX Hai, vorbeşte odată, ce te codeşti ca o pizdă?

DAN Nu mai ştiu ce să cred, Alex.

ALEX Crezi ce-ţi spun eu: a fost o minciună, o glumă de căcat.

DAN Şi dac-abia acum minţi?

ALEX Ceee?!

DAN Cine te-a pus să pretinzi că...? Eu de unde să mai ştiu ce dracu' eşti?!

ALEX Da' ce importanţă are? Suntem prieteni, şi atât. Mi se pare de-ajuns.

DAN Nu ştiu... Tot timpu' o să mă gândesc că s-ar putea să fii unul din ăia...

ALEX Şi dac-ar fi aşa, ce?

DAN N-aş mai şti... Nu mai ştiu... O să mă gândesc tot timpu', o să...

ALEX Şi te-ntreb: dac-ar fi aşa, ce?

DAN îl priveşte lung, nedumerit.

ALEX Ipotetic vorbind, evident...

DAN Ipotetic vorbind?! Ipotetic vorbind?! (*Cu furie crescândă*) Îţi baţi joc de mine?!

ALEX Stai, stai! Ce-am zis, omule?

DAN Ştii bine ce-ai zis! Ştii bine ce-ai zis! (*Îl îngână*) „Ipotetic vorbind”... (*Scrâşnind din dinţi*) Îmi vine să-!

ALEX Dar nu sunt...

DAN Nu mă mai interesează ce eşti! Îmi vine să te strâng de gât, tâmpitu' dracu'!

DAN îi dă un pumn în umăr, ca între prieteni, deşi ceva din felul în care loveşte sugerează că s-a abţinut să dea un pumn „adevărat”.

ALEX (*Surprins, dar nu supărat*) M-ai lovit! (*Cu reproş*) Ai zis că mă strângi de gât!

DAN (*Ignorându-i replica*) Cum ai putut...?!

ALEX Nu zic, o meritam... probabil...

DAN (*Râs nervos*) Uite, nici acum nu poţi să... (*Ton destins, calm, în contradicţie cu ceea ce spune*) Ce mă enervează...

O lungă pauză, în care cei doi se privesc de parcă abia s-ar fi cunoscut şi fiecare ar vrea să-l descopere pe celălalt doar privindu-l.

ALEX Ce zici de înc-un pahar?

DAN Nu, trebuie să mă duc...

ALEX Hai, mă... Ultimul.

DAN Bine, fie...

ALEX îi toarnă, îi întinde paharul, DAN îl dă pe gât, cu sete.

ALEX (*Joacă normalitatea*) Bună, nu? Berea... Bună, nu?

DAN (*Calm*) Da... Mă rog, cam trezită...

ALEX Aduc alta, rece!

DAN Nu, stai! Chiar trebe să mă duc.

ALEX Bine, ne vedem mâine... Nu?

DAN Da, mâine.

ALEX Şi nu uita: gagicile...

DAN ...au în continuare picioare lungi...

ALEX Ei, da! Aşa mai vii de-acasă!

ALEX îl apucă, mai mult din reflex, pe după gât.

DAN (*Deranjat*) Nu după gât! De câte ori să-ţi zic?

ALEX Da' de când ai tu problema asta cu gâtu'?

DAN Dintotdeauna.

ALEX Eu nu-mi amintesc.

DAN Niciodată nu mi-a plăcut să mă ia cineva pe după gât.

ALEX Nu e prima oară că te iau pe după gât, da' e prima oară că te „deranjezi"!

DAN E-a treia oară pe ziua de azi, şi mă deranjează de cân' mă ştiu!

ALEX N-ai zis nimic pân-acuma.

DAN Nu-ţi aminteşti tu!

ALEX Nu, chiar nu mi-ai spus pân-astăzi.

DAN Dacă nu-ţi aminteşti, nu-i vina mea.

ALEX Poate că n-am ce să-mi amintesc.

DAN Poate.

ALEX Da, poate.

HEBLU

MAI CALD DECÂT IERI

(PIESĂ ÎNTR-UN ACT)

Personaje:

STELIANA

VICTORIA

N. B. Această piesă poate fi, prin tema similară şi dimensiunile reduse, pandantul piesei *Nu de gât*, împreună cu care poate reprezenta baza unui spectacol *coupé* cu titlul comun *Zone erogene*.

O masă. O sticlă de gin. Două pahare. Două scaune. Două (tinere) femei. Mijlocul unei conversaţii.

VICTORIA I-am dat papucii.

STELIANA În sfârşit.

VICTORIA „În sfârşit”?!

STELIANA Nu era de tine.

VICTORIA De ce nu mi-ai spus?

STELIANA Te supărai pe mine. Trebuia să afli singură. Chiar, cum ţi-ai dat seama?

VICTORIA Nu mi-am dat seama. I-am dat papucii, atât.

STELIANA Fără motiv?

VICTORIA Aşa mi-a venit.

STELIANA Trebuie să ai un motiv.

VICTORIA N-am.

STELIANA Eşti nebună.

Pauză lungă, timp în care una dintre ele sau amândouă fac ceva (în funcţie de imaginaţia extra-textuală a regizorului / actriţelor) ori tac stânjenite. Sau pur şi simplu se recurge la heblu.

VICTORIA Mi-e dor de el.

STELIANA Normal.

VICTORIA „Normal”?!

STELIANA Trebuia să vină şi momentul ăsta: văicăreli, muci, rimel curs.

VICTORIA Îi simt lipsa.

STELIANA O să-ţi treacă. (*Pauză*) **Tu** i-ai dat papucii.

VICTORIA Nu ştiu de ce. (Pauză) A fost un impuls.

STELIANA Te-ai bazat pe instinct. Instinctul e bun.

VICTORIA Crezi?

STELIANA Aşa spune toată lumea.

VICTORIA Dar tu ce crezi?

STELIANA Să nu te uiţi în urmă.

VICTORIA Nu cred că eşti chiar aşa, un bloc de gheaţă.

STELIANA La ginul ăsta ar fi mers şi nişte gheaţă. (*Scurtă pauză*) Lasă că ţin paharul între palme şi se rezolvă.

Ţine paharul între palme. VICTORIA îşi pune palmele deasupra palmelor STELIANEI.

VICTORIA Nu cred. Eşti caldă.

STELIANA Să nu mai spui la nimeni.

Pauză lungă, timp în care una dintre ele sau amândouă fac ceva (în funcţie de imaginaţia extra-textuală a regizorului / actriţelor) ori tac stânjenite. Sau pur şi simplu se recurge la heblu.

VICTORIA Steliana, ţie ce nu-ţi place la bărbaţi?

STELIANA Ce le trece prin cap. (*Pauză*) E ceva ce nu-ţi place la bărbaţi?

VICTORIA Sunt multe lucruri care nu-mi plac la bărbaţi.

STELIANA Zi-mi trei.

VICTORIA Trei...? (*Pauză*) Mersul. Nu al tuturor. Dar au unii un mers...! Oribil. Calcă aşa, cu vârfurile în lateral. Merg în „V”.

STELIANA Ca păsările.

VICTORIA Poftim?

STELIANA Nimic.

VICTORIA (*După o scurtă pauză*) Dup-aia... bărbiile. Ştii, genul ăla, fără bărbie.

STELIANA Deci nu-ţi plac bărbiile celor fără bărbie.

VICTORIA Şi faptul că se gândesc fără oprire la sex.

STELIANA Asta le dă o ocupaţie, nu crezi?

VICTORIA Eu n-aş fi chiar aşa de-

STELIANA Ăia care nu se gândesc la sex, se gândesc cum să-şi trepaneze taţii. E mai sănătos să se gândească la sex.

Pauză. Sună telefonul VICTORIEI. VICTORIA verifică apelul.

VICTORIA El e.

STELIANA Nu-i răspunde.

VICTORIA Îi închid?

STELIANA Lasă-l să sune.

Telefonul sună o vreme, apoi se opreşte.

STELIANA Pune-l pe silenţios.

VICTORIA Şi dacă mă sună altcineva?

STELIANA Dacă-l laşi pe masă, o să vezi apelul.

VICTORIA umblă la telefon. Îl pune pe masă. Telefonul începe să vibreze.

VICTORIA El e.

STELIANA Să fie sănătos.

VICTORIA Dacă nu-i răspund, mâine o să mă caute la serviciu.

STELIANA Da, şi?

VICTORIA Îmi tot cere explicaţii. E de-nţeles, nu?

STELIANA I le dau eu.

VICTORIA Mâine nu eşti pe teren?

STELIANA Nu mai sunt. E Lili.

Telefonul se opreşte.

VICTORIA Şi ce-o să-i zici?

STELIANA Găsesc eu ceva.

VICTORIA Să nu-i spui cine ştie ce prostii. Să-mi zici înainte ce vrei să-i spui.

STELIANA O să-ţi zic.

VICTORIA Suferă destul.

STELIANA Dacă nu voiai să sufere, nu trebuia să-l părăseşti. (*Scurtă pauză*) Nu?

VICTORIA E cam ciudat să-i spui tu. O să-i spun eu.

STELIANA ridică din umeri.

VICTORIA Ai degete frumoase.

Pauză.

STELIANA Da, şi acum nu mai sunt nici reci.

Telefonul VICTORIEI începe să sune din nou. După un timp, apelul încetează. Pauză lungă, timp în care una dintre ele sau amândouă fac ceva (în funcţie de imaginaţia extra-textuală a regizorului / actriţelor) ori tac stânjenite. Sau pur şi simplu se recurge la heblu.

VICTORIA Eşti foarte secretoasă. Îţi ţii masculul numai pentru tine.

STELIANA L-am ţinut. Acum nu mai e cazul.

VICTORIA Ce, şi tu...?

STELIANA Oho, deja am vechime: au trecut... câteva luni.

VICTORIA Tu l-ai...?

STELIANA Nu, el. Adică... e mai complicat. Cumva, amândoi. A fost la buna înţelegere.

VICTORIA Se poate şi aşa?

STELIANA Rar, da' se poate.

VICTORIA Deci... eşti liberă.

STELIANA Cam aşa ceva.

Pauză lungă, timp *în care una dintre ele sau amândouă fac ceva (în funcţie de imaginaţia extra-textuală a regizorului / actriţelor) ori tac stânjenite. Sau pur şi simplu se recurge la heblu.*

VICTORIA Ştii, nu poţi fi altcineva. Sau altceva.

STELIANA Te-ai îmbătat.

VICTORIA Încă nu.

STELIANA Atunci?

VICTORIA Gândeşte-te: te-ai născut femeie, nu poţi să – Ău, ba da, poţi să devii bărbat. Şi dacă eşti bărbat, poţi deveni femeie. Dar nu asta voiam să- Ideea e că nu poţi să nu fii om, dacă te-ai născut om. Nu poţi să fii... să zicem... oaie.

STELIANA behăie. VICTORIA râde.

VICTORIA Sau... mesteacăn.

STELIANA Nici pom fructifer. (*Râde. Râsul îi seamănă cu un behăit.*)

VICTORIA Tu cred c-ai putea fi oaie. Uită-te cum râzi! (*Pauză*) Nu poţi să fii... eu. Nu poţi să fii... altcineva decât eşti.

STELIANA Ai băut prea mult. Sau prea puţin.

VICTORIA Dar poţi să încerci... diferite lucruri. Să vezi cum e.

STELIANA Da? Şi tu ce-ai vrea să-ncerci?

VICTORIA (*După o pauză*) Eu? Nimic.

STELIANA A, tu doar–

Pauză.

VICTORIA Aş vrea să simt.

STELIANA Să simţi? Ce să simţi?

VICTORIA Nu ştiu. Altceva. Ceva nou. Diferit.

STELIANA Ce vrei să spui? Eşti masochistă?

VICTORIA Ai băut prea mult sau prea puţin.

Pauză lungă etc.

VICTORIA Ziceai că de câteva luni eşti singură. (*Scurtă pauză*) Şi cum e?

STELIANA O să vezi.

VICTORIA Da, bine, ştiu– (*Scurtă pauză*) Cum e... aşa...?

STELIANA Nu-nţeleg.

VICTORIA Nu simţi nevoia... să te fuţi?

STELIANA Ba da, şi?

VICTORIA Şi, ce faci? Ieşi seara la agăţat?

STELIANA Nu. Nu prea.

VICTORIA Şi atâtea luni... cum...? (*Pauză*) O faci... singură?

STELIANA râde.

VICTORIA O faci, nu?
STELIANA Dar tu?
VICTORIA Nu simt nevoia.

STELIANA o priveşte neîncrezătoare.

VICTORIA Pe cuvânt.
STELIANA Nu cât eşti cu cineva, ştiu. Dar când eşti solo...
VICTORIA Nici.
STELIANA Eşti ciudată.

Pauză lungă ETC.

STELIANA Îţi plac hainele mele?
VICTORIA Nu. Dă-ţi-le jos!
STELIANA Dă-ţi-le tu!
VICTORIA De ce, nu-ţi plac hainele mele?
STELIANA Ba da. Şi puteai să spui şi tu că-ţi plac hainele mele.
VICTORIA Ce, tu ai spus-o din politeţe?
STELIANA Nu, chiar îmi plac.
VICTORIA Nici eu.
STELIANA Ce-au hainele mele?
VICTORIA Prea sobre.
STELIANA Sunt asistent manager, trebuie să fiu sobră.

VICTORIA Dar eşti şi Steliana, o tipă care clocoteşte.

STELIANA Te-ai îmbătat.

VICTORIA Ai vrea tu. (*Scurtă pauză*) Clocoteşti. Eşti atât de serioasă, de corectă, de pedantă: înăuntrul tău trebuie să fie multe grade peste cele 36 permise.

STELIANA Victoria, eşti beată, Victoria eşti beată, Victoria eşti beată, Victoria eşti beată...!

VICTORIA Mă duc să mă... ştii tu.

Dar VICTORIA nu se mişcă. În schimb, STELIANA se ridică şi iese. Trece o vreme. STELIANA revine şi se opreşte, văzând că VICTORIA e în picioare.

STELIANA Ce-i?

VICTORIA Stai aşa.

STELIANA o priveşte contrariată. VICTORIA se apropie, o sărută. STELIANA se retrage ca arsă. Interval de tăcere. VICTORIA aşteaptă. STELIANA îşi linge buzele.

STELIANA Eşti sărată.

VICTORIA îşi linge buzele.

STELIANA Acum, că ştii, putem să-

STELIANA se aşază. VICTORIA aşteaptă.

STELIANA Ce?

VICTORIA Nimic.

STELIANA Ce?!

VICTORIA (*După o lungă pauză*) Nu zici nimic?

STELIANA Nu. (*Scurtă pauză*) Tu?

VICTORIA Nici eu. (*Pauză lungă*) Pe bune acum, nu zici chiar nimic?

STELIANA Nu.

VICTORIA Ţi se pare normal ce-am făcut?

STELIANA Pentru anumite persoane, poate părea chiar banal.

VICTORIA Ce joc e ăsta?

STELIANA Joc? Ce joc?

VICTORIA Adică nu ţi se pare... nu ştiu... ciudat?

STELIANA ridică din umeri.

VICTORIA N-a fost un accident.

STELIANA Bine.

VICTORIA Adică nu ne-am ciocnit aşa... pur şi simplu.

STELIANA Te cred.

VICTORIA Nu sunt nici beată.

STELIANA Bine.

VICTORIA Ştii ce-nseamnă asta, nu?

STELIANA Ce-o fi-n capul tău?

VICTORIA Dacă-ntrebi, ştii.

STELIANA Laşi totul pe seama mea.

VICTORIA „Totul"?

STELIANA Chestia asta. O laşi pe seama mea. **Tu** faci ceva, după care vrei ca eu să–
VICTORIA Nu. Doar că–

VICTORIA o mângâie pe mână.

STELIANA Ce te face să crezi că–
VICTORIA (*Întrerupând-o*) Ale tale erau dulci.

STELIANA o priveşte nedumerită. Apoi îşi duce degetele la buze. Interval de tăcere.

VICTORIA E mai cald decât ieri. Nu ţi se pare?

Pauză lungă etc.

STELIANA Te uiţi la buzele mele.
VICTORIA Da.
STELIANA Vrei să mă săruţi din nou?
VICTORIA Hai să nu vorbim despre asta.
STELIANA Mai bine o faci, nu?
VICTORIA E o invitaţie?
STELIANA Ştii ce-am vrut să zic.
VICTORIA De fapt, cum te simţi?
STELIANA Puţin ameţită.
VICTORIA Ştii bine că nu mă refer la efectele ginului.
STELIANA Ştiu. Ştiu că ştii. Ştiu că ştii că ştiu.

VICTORIA se apropie de STELIANA, o sărută. E un sărut scurt, ca şi cum buzele STELIANEI ar frige.

VICTORIA Cum te simţi?

STELIANA Ascultă-mă... Eşti...? Ştii tu...

VICTORIA Ce importanţă are?

STELIANA Mă doreşti.

VICTORIA Da.

STELIANA Vrei să-

VICTORIA Da.

STELIANA Cu mine.

VICTORIA aprobă din cap.

STELIANA Te-ai gândit că poate eu nu vreau?

VICTORIA M-am gândit.

STELIANA Şi că dacă nu vreau, o să fie penibil?

VICTORIA Bine, am înţeles!

Dă să plece. STELIANA o prinde de braţ.

VICTORIA Lasă-mă!

STELIANA Am zis „dacă”.

VICTORIA o priveşte uimită. STELIANA nu-i dă timp să se dezmeticească: îşi strecoară degetele pe sub părul VICTORIEI, atingându-i gâtul şi urechea. VICTORIA închide ochii, lăsându-se în voia degetelor STELIANEI. STELIANA o adulmecă, o sărută pe gât, se mişcă de parc-ar dansa pe o muzică auzită doar de ea, iar VICTORIA o urmează

„în transă”. STELIANA o sărută pe gură, corpurile lor se freacă,mâinile ating, pipăie, nu mai au astâmpăr, hainele încep să alunece de pe corpuri. Brusc, VICTORIA se desprinde din îmbrăţişare.

STELIANA Ce-i, ce-i?!

VICTORIA Nu pot.

STELIANA aşteaptă continuarea, care nu vine.

STELIANA Nu-ţi bate joc, Victoria.

VICTORIA Îmi pare rău, da' nu pot. (*Scurtă pauză*) O să-l sun pe-

STELIANA (*Întrerupând-o*) Să-i spui ce s-a-ntâmplat aici?

VICTORIA (*Îmbrăcându-se*) Ce s-a-ntâmplat aici... a fost o greşeală.

STELIANA Pur şi simplu.

VICTORIA Ce faci, nu te-mbraci?

STELIANA Nu-ţi place ce vezi?

VICTORIA Nu-i vorba de asta.

STELIANA Parcă mă doreai.

VICTORIA A fost aşa... un impuls.

STELIANA Eşti plină de impulsuri! Îi dai papucii lui Marius, mă seduci pe mine-

VICTORIA Nu te- Adică aşa pare.

STELIANA Ai zis că vrei să simţi. Să-

VICTORIA Nu mi-a plăcut.

STELIANA Nu ţi-a plăcut?! Mi-ai făcut buzele ferfeniţă şi era să-mi smulgi limba! (*VICTORA dă să spună ceva*) Da, ştiu, „un impuls”! (*Scurtă pauză. Îmbrăcându-se*) Până la urmă, de ce-ai făcut asta?

VICTORIA Dar tu - de ce-ai acceptat?

STELIANA Eu? Aşa- Nu ştiu. (*Scurtă pauză*) Voiam să văd cum e.

VICTORIA Şi eu.

STELIANA Şi-atunci?

VICTORIA Mi-a fost suficient până unde-am ajuns.

STELIANA Deci gata, te-ai lămurit!

VICTORIA De ce eşti aşa furioasă?

STELIANA Ce-ntrebare e asta?! Băga-mi-aş picioarele, ce-ntrebare e asta?! (*VICTORIA tace*) Mă exciţi, mă pipăi, mă dezbraci - şi mă-ntrebi de ce-s furioasă?!

VICTORIA Deci... ţi-a plăcut.

STELIANA Ţie nu?!

VICTORIA Nu ştiu. La-nceput, da. Eram curioasă. Dup-aia... nu m-am mai simţit bine. Ceva- (*Scurtă pauză*) Ceva nu era-n regulă.

STELIANA Prea multe reguli în capul tău! Atâtea reguli, şi nu ştii ce vrei?!

VICTORIA Acum ştiu.

STELIANA M-ai sărutat, m-ai mozolit - şi acum ştii...!

VICTORIA Nu ştiu ce m-a apucat. Gin prea mult, cred.

STELIANA A, mulţumesc!

VICTORIA Nu c-ai fi de lepădat!

STELIANA Lasă... (*Pauză*) De ce eu?

VICTORIA o priveşte.

STELIANA De ce te-ai dat tocmai la mine?

VICTORIA (*După o pauză*) Nu ştiu. Cred că- Nu ştiu.

STELIANA o priveşte.

VICTORIA Nu mă crezi?

STELIANA Trebuie să ştii.

VICTORIA Eşti foarte atrăgătoare.

STELIANA Nu-s singura.

VICTORIA Eşti mereu în preajma mea, când mi-e greu.

STELIANA Pe considerentul ăsta, mulţi ar trebui să se culce cu propriile mame.

VICTORIA Ştii ce vreau să zic.

STELIANA Nu, nu ştiu.

VICTORIA Ba ştii.

STELIANA Ce faci, scoţi castanele cu mâna mea?

Interval de tăcere.

VICTORIA Ai dreptate, nu ştiu de ce tocmai... (*Scurtă pauză*) Chiar, de ce... tu? (*Scurtă pauză*) Ai zis că ţi-a plăcut.

STELIANA Ţi-a plăcut şi ţie, dar nu vrei să recunoşti.

VICTORIA Nu, nu, stai- Ai zis că ţi-a plăcut... (*Scurtă pauză*) Ai mai făcut-o?

STELIANA Da. Şi până la capăt.

VICTORIA o priveşte.

VICTORIA Vorbeşti serios.

STELIANA zâmbeşte.

VICTORIA Tu chiar ai făcut-o! (*Fascinată*) Ai mers până la capăt... (*Străfulgerare*) Eşti...? Ştii tu... în cealaltă tabără?

STELIANA Şi dac-aş fi, ce?

VICTORIA Deci... masculul, fostul... e inventat.

STELIANA Numai sexul.

VICTORIA Aham. Cea mai scurtă operaţie de schimbare de sex: acum o jumătate de oră iubita ta avea pulă.

STELIANA Acum un sfert de oră, erai lesbiană.

VICTORIA Nu mă credeam lesbiană. Voiam doar să văd cum e... cu o femeie.

STELIANA Şi acum, gata? (*Scurtă pauză*) Cea mai scurtă criză de identitate sexuală.

VICTORIA Eu zic... să bem.

STELIANA Să bem.

Pauză lungă etc.

VICTORIA De ce taci?

STELIANA Tu de ce taci?

VICTORIA Mâine o să mă doară capul.

STELIANA Nu te mai uiţi la buzele mele.

VICTORIA Am crezut c-am încheiat discuţia. (*Pauză*) Chiar vreau să te rog ceva: ce s-a-ntâmplat în seara asta... ştii...

STELIANA De fapt nu s-a-ntâmplat. Nu?

VICTORIA Da.

STELIANA Dacă era pe calculator, îi dădeam „delete”. Dacă era pe DVD, îl spărgeam. Dacă era pe pânză, o ardeam. Dacă era pe hârtie, o înghiţeam. Nu?

VICTORIA tace.

STELIANA Dar e în minţile noastre. În piele. În nări. Ţi-am simţit mirosul. Şi gustul. Şi degetele. Şi-

VICTORIA Termină.

STELIANA Cu astea, ce facem?

VICTORIA Tu faci ce vrei. Eu-

STELIANA Tu-l suni pe Marius, şi gata. Nici nu trebuie să-l suni. Te sună el.

Telefonul VICTORIEI începe să vibreze.

STELIANA Vorbeşti de lup şi...

VICTORIA priveşte telefonul.

STELIANA Ce faci, nu răspunzi?

Pauză lungă, punctată de apelul telefonului. La un moment dat, încetează.

STELIANA Cât e ceasul?

VICTORIA Două şi-un sfert. Ce târziu s-a făcut.

STELIANA Cum te saluţi cu cineva la două noaptea? Pentru „bună dimineaţa” e prea devreme. „Bună seara”, iarăşi nu merge. (*Pauză*) „Bună noaptea”? De ce nu există „Bună noaptea”?

VICTORIA Fiindcă nu există. (*Pauză*) Pur şi simplu nu există. Punct. (*Pauză*) Cum e să fii...?

STELIANA Sper că nu vrei să vorbesc despre asta.

VICTORIA Eram curioasă. Nu cunosc nici o lesbiană.

STELIANA Vrei să vezi cum e? Continuăm ce-ai început.

VICTORIA Nici nu mă gândesc. (*Scurtă pauză*) Oricum n-ar fi acelaşi lucru: o singură dată nu înseamnă să ştii cum e.

STELIANA Repetăm de câte ori trebuie.

VICTORIA Zi-mi, cum e?
STELIANA Pofta-n cui.

Interval de tăcere.

VICTORIA O faci de-a naibii.
STELIANA Nu vorbesc despre viaţa mea intimă.
VICTORIA Nu-i vorba de asta.
STELIANA A, dacă-s lesbiană, **e obligatoriu** să vorbesc despre viaţa mea intimă.
VICTORIA Nu. (*Scurtă pauz*ă) Dar dacă tot suntem prietene-
STELIANA Colege de serviciu.
VICTORIA Nu mai suntem prietene?
STELIANA Ziceai că trebuie să ştergem tot.
VICTORIA Doar noaptea asta.
STELIANA Ce generoasă eşti!
VICTORIA (*După o pauză*) Nu vrei să ai copii?
STELIANA Nu renunţi. (*Scurtă pauză*) Există cărţi, filme şi net pentru toate curiozităţile tale.
VICTORIA Nu pentru alea legate de tine.
STELIANA Toarnă-mă într-un stereotip, şi gata.
VICTORIA Te culci şi cu bărbaţi? Nu-mi aduc aminte să te fi văzut cu vreunul.

STELIANA nu răspunde.

VICTORIA Chiar... Nu te-am văzut niciodată cu- (*Pauză*) Ştii ce-i mai ciudat? (*Scurtă pauză*) Cum de m-am dat tocmai la... o inversă?

STELIANA În gura ta sună pervers.

VICTORIA Nu, stai puţin! Ce probabilitate era să- Nu-nţeleg cum- (*Scurtă pauză*) De fapt nu eşti, nu?

STELIANA Ba da, sunt.

VICTORIA Nu cred. M-ai minţit.

STELIANA se ridică, se apropie de VICTORIA, o sărută. VICTORIA sare ca arsă.

VICTORIA Crezi că un sărut o să mă convingă? Eu nu sunt, şi te-am sărutat. De două ori.

STELIANA Atunci mergem până la capăt. (*Dă să o sărute*)

VICTORIA (*Ferindu-se*) E-atât de ciudat... Să doresc o femeie, iar femeia aia să fie chiar lesbi.

STELIANA E mai simplu. (*Pauză*) Victoria, te ştiu fată deşteaptă.

VICTORIA (*După o pauză*) Vrei să spui că-

STELIANA Adu-ţi aminte. (*Scurtă pauză*) Parfumul meu.

VICTORIA Mişto, dar asta nu-nseamnă-

STELIANA Atenţia mea. Te ascultam ore întregi, iar tu te descărcai, te simţeai bine.

VICTORIA Aşa face o bună prietenă, te ascultă.

STELIANA Florile care-ţi plăceau, aduse la birou.

VICTORIA Da, florile. Dar-

STELIANA Articolele feministe pe care le găseai pe birou, dimineaţa.

VICTORIA Credeam că Lili-

STELIANA Televizorul meu pus tot timpul pe Euforia, canalul cu filme despre femei asuprite.

VICTORIA (*Preluând enumeraţia, cu vocea revelaţiei*) Umărul pe care mă smiorcăiam când Marius nu-mi răspundea la telefon. (*Scurtă pauză*) Inelul pe care l-am pierdut şi pe care tocmai tu l-ai găsit-

STELIANA Găsit? Comandat la bijutier.

VICTORIA (*Privind-o cu ochi mari*) Adică tu...?! (*Pauză*) Ciocolata caldă de la ora unşpe. Filmul ăla cu lesbiene, pe care l-am văzut la tine...

STELIANA „*Imagine you and me*”.

VICTORIA Masajul de la piscină, din week-end-ul ăla... Cadoul ăla kinky de ziua mea... (*Interval de tăcere*) Deci tu... (*Revelaţie*) Normal că tu. Evident! Asta înseamnă- Tu chiar-

STELIANA zâmbeşte. VICTORIA soarbe din pahar.

VICTORIA (*Revelaţie bruscă*) Din cauza ta i-am dat papucii lui Marius!

STELIANA Nici chiar aşa...

VICTORIA Ba da, ba da! M-ai zăpăcit de cap şi eu l-am- Trebuie să-l sun!

Ia telefonul, butonează, îl duce la ureche, aşteaptă. Aşteaptă. Aşteaptă.

STELIANA Lasă-l să doarmă. (*Pauză*) Îl suni dimineaţă.

VICTORIA (*Însufleţită*) Marius? Te-am trezit? Normal că te-am- (*Pauză*) Nu, eu întâi- (*Pauză*) Bine, bine, tu. (*Pauză mai lungă, în timpul căreia chipul ei se luminează progresiv*) Nu trebuie să te-nvinovăţeşti. Nu-i chiar aşa. Adică da, atunci cu cercelul ai cam exagerat, dar- (*Pauză*) Lasă-mă şi pe mine, da? Marius! (*Pauză*) La Steliana. (*Pauză*) Aşa, ca fetele, ştii tu. (*Pauză*) Ascultă-mă un pic! Te-am sunat să-ţi spun că totul o să fie ca-nainte. Nu m-am simţit prea bine- (*Pauză*) Nu-i din cauza stopului! Ce cretin eşti! (*Pauză*) N-am zis-o cu răutate... (*Cu ton de alint şi cu voce scăzută, ca să nu fie auzită de STELIANA*) Hai, pufuleţ, nu fi- (*Pauză*) Îmi pare rău că ţi-am creat emoţii, dar uite, mi-a trecut şi- (*Pauză*) Cum ce mi-a trecut? Momentul ăsta a trecut, am avut şi la serviciu nişte proiecte mai grele, dar acum- (*Pauză*) Da,

pufuleţ, când vrei tu- (*Pauză*) Da, normal, ştiu că-i târziu, adică devreme, pa, te pup dulce, vorbim. Noap-

Pune telefonul înapoi pe masă.

STELIANA Deci ai ales.

VICTORIA M-ai învârtit pe degete, atâta tot. Eu nu-s inversă, ca tine.

STELIANA Eşti sigură?

VICTORIA (*Râde*) Nu, că eşti incorigibilă!

STELIANA Gândeşte-te.

VICTORIA N-am la ce să mă gândesc.

STELIANA **Eu** sunt „inversă", cum zici tu. Recunosc. **Eu** te-am sedus. Recunosc. Dar dacă nu aveam pe cine, n-aş fi reuşit.

VICTORIA o priveşte. Izbucneşte în râs. STELIANA nu schiţează nici un zâmbet.

VICTORIA Nu renunţi nicicum!

STELIANA Ultimul sărut, ăla de-adineauri- ţi-a plăcut şi ţie. Primul a fost din curiozitate. Al doilea - din încăpăţânare. Al treilea, ăla pe care ţi l-am dat eu... ăsta a fost... ştii tu...

VICTORIA Nici n-auzi ce-ţi zic.

STELIANA Dacă n-ai fi fost, dacă n-ai avea în tine... ştii tu, nu te-aş fi putut ademeni. Ăsta-i adevărul.

VICTORIA Poţi să zici ce vrei. Ştiu ce sunt şi ce-mi doresc. Ştiu fără să-mi zici tu! Eşti un monstru! Fiindcă nu ţi-a mers, vrei să- Gata, eu am plecat!

STELIANA Nu schimbi nimic dacă fugi. Dorinţa aia e în tine.

VICTORIA E-n mine o-! Vreau un soţ, copii şi tot tacâmul! Asta-i!

STELIANA Multe lesbiene vor copii – şi-i fac. Unele au şi soţi. Nefericitele... Îţi negi adevărata-

VICTORIA (*Întrerupând-o, ironică*) „Adevărata”?! Să nu-ncepi cu „adevărata”! Nu-mi neg nimic! Totul e în capul tău pervers!

STELIANA Atunci spune-mi de ce am reuşit să te fac să mă doreşti? De ce adineauri te-ai dat la mine, m-ai sărutat, m-ai dezbrăcat-

VICTORIA Eram dată peste cap, băusem, eram obosită! Ce-i aşa greu de-nţeles? De fapt, nu ştiu de ce mai stau să-

Îşi adună lucrurile, telefonul etc.

STELIANA Hai să golim sticla, şi dup-aia pleci. Uite, nu mai e mult. Te rog frumos...

Toarnă în pahare. VICTORIA se aşază, cu poşeta în poală.

STELIANA Da, aşa e, cum zici tu.

VICTORIA Exact aşa.

STELIANA Asta zic şi eu.

VICTORIA Adică zici ce?

STELIANA Sunt de acord cu tine.

VICTORIA Eşti de acord cu mine...

STELIANA Da, e cum zici tu.

VICTORIA Nu-ţi bate joc, Steliana...!

STELIANA Ştii, eu chiar... te doresc. Şi simt ceva pentru tine. Săptămânile din urmă te-am învăţat pe de rost. Ştiu, ţi-am intrat pe sub piele, te-am ameţit de cap, cum zici tu, dar am făcut-o pentru că eu- Înţelegi tu- (*Scurtă pauză*) Şi tu te comporţi de parcă te-aş fi jignit. (*Scurtă pauză*) Spune-mi, te rog, ce crezi că

s-a-ntâmplat aici, mai devreme?

VICTORIA Ştii bine că-n dragoste nu întâlneşti întotdeauna reciprocitate.

STELIANA Corect. Dar tu ai căzut în plasa mea, fie că recunoşti, fie că nu. Aşa că e cazul să te-ntrebi dacă acum nu-i faci mai rău lui Marius, întorcându-te la el. O să te gândeşti la noaptea asta şi-o să te-ntrebi cum ar fi fost dac-ai fi mers până la capăt. Dacă ai fi încercat şi cealaltă variantă.

VICTORIA Deci tu eşti... „cealaltă variantă".

STELIANA Eu sau orice altă „inversă".

VICTORIA Gata, eu am plecat! (*Dă să plece*)

STELIANA Hai, fugi. De ce ţi-e frică? Ţi-e că dacă mai stai o jumătate de oră cu mine, n-o să rezişti...?

VICTORIA Cine fuge? Eu nu fug. (*Se aşază*) O juma' de pahar, o juma' de oră - nu contează. N-are ce să se-ntâmple.

STELIANA Ce să se-ntâmple? N-are ce să se-ntâmple.

VICTORIA O să vorbim şi o să vină dimineaţa.

STELIANA O să poţi spune, când pleci, „bună dimineaţa".

VICTORIA O să fie cam ciudat: „bună dimineaţa" se zice când te-ntâlneşti, nu când te desparţi de cineva.

STELIANA Eşti încordată. (*Dă să se ridice*) Vrei să-ţi fac un masaj?

VICTORIA o priveşte.

STELIANA Ce-i? Un masaj la gât nu-

VICTORIA (*Întrerupând-o*) Nu-i nevoie. (*Pauză lungă.*) Nu sunt... ce zici tu că sunt. (*Scurtă pauză*) M-am oprit, nu? Te-am respins. Nu m-am simţit bine. Nu la-nceput, dar dup-aia. Uite, acuma-mi vine-

STELIANA E de la oboseală.

VICTORIA N-am terminat.

STELIANA Dar o să termini, ştiu.

VICTORIA O să termin şi-o să-ţi zic: acuma-mi vine să fac altfel decât am făcut.

STELIANA Ţi-e frică.

VICTORIA Nu mă laşi să vorbesc.

STELIANA Te rog, vorbeşte.

VICTORIA O să vorbesc. (*Pauză lungă.*) De când-? Nu, mai bine lasă.

STELIANA De când ce? (*Pauză*) A, de când am pus ochii pe tine?

VICTORIA Nu-i nevoie să-

STELIANA De luni de zile. Privitul, vreau să zic.

VICTORIA Luni de zile...?

STELIANA Numai privit.

VICTORIA Cum de n-am observat?

STELIANA Tocmai, c-ai observat.

VICTORIA Atunci eu nu- De la tine vine totul.

STELIANA Asta speri.

VICTORIA Asta ştiu.

STELIANA Aham.

Pauză lungă etc.

VICTORIA Femeile care îşi schimbă sexul şi devin bărbaţi sunt lesbiene.

STELIANA, care tocmai sorbea din pahar, se-neacă.

VICTORIA Păi nu? Sunt femei, devin bărbaţi, şi-şi iau femei.

STELIANA Dar nu mai sunt femei.

VICTORIA Au fost. Şi-n adâncul lor, rămân femei.

STELIANA Îşi schimbă sexul tocmai fiindcă nu se simt femei.

VICTORIA Îşi schimbă sexul fiindcă le zăpăcesc oamenii.

STELIANA Aham.

VICTORIA Ai auzit de bărbatul care a născut, nu?

STELIANA confirmă din cap.

VICTORIA Ce minciună! Ştii că înainte a fost femeie? Şi c-a născut fiindcă şi-a păstrat şi pizda? Aşa că despre ce discutăm aici?! Despre o femeie care şi-a tras barbă şi puţă, dar care e inseminată artificial în gaura pe care-o are orice femeie, şi care naşte ceea ce-ar fi născut şi înainte de-aş trage barbă şi puţă, şi care stă şi şi-o trage cu o femeie...! Deci, unde-i bărbatul?

STELIANA Deci primul bărbat care a născut e lesbiană.

VICTORIA Îhâm.

STELIANA Atunci bărbaţii care devin femei şi se culcă cu bărbaţi sunt gay, nu?

VICTORIA Păi despre ce discutăm aici...? (*Pauză lungă.*) Crezi că rămâne ceva.

STELIANA Eşti un zgomot de fond.

VICTORIA Crezi că e ceva. Un reziduu, cenuşă, praf, striaţii, ceva.

STELIANA Nu te ascult.

VICTORIA Te bazezi pe asta. Fiindcă vrei să te bazezi.

STELIANA Nu te-ascult, ţi-am zis.

VICTORIA Nu ştii dacă există sensul. Poate-l pui tu acolo.

STELIANA Nici n-am ce s-ascult.

VICTORIA Nu eşti, dar crezi că eşti, şi atunci chiar eşti.

STELIANA Zici tu acolo ceva, dar-

VICTORIA Şi dacă mai zic şi ceilalţi că eşti, atunci nu mai ai nici o scăpare.

STELIANA Şi dacă te-aş asculta, tot degeaba.

VICTORIA Chiar dacă nu e nimic, fiindcă n-are cum să fie. (*Pauză lungă.*) Parcă nu te-aş mai cunoaşte. Parcă te-aş fi cunoscut abia în seara asta.

STELIANA Asta e ultima noastră întâlnire?

VICTORIA Asta n-a fost o întâlnire.

STELIANA Nu în sensul ăla, ştiu.

VICTORIA Nu poţi şti ce gândesc oamenii. Pot să spun orice, în limite rezonabile, şi lumea mă crede.

STELIANA Abia aştepţi să pleci. Bei prea repede.

VICTORIA Sau pot să tac şi să-i las să creadă ce vor.

Pauză lungă etc.

STELIANA Îmi place gâtul tău.

VICTORIA Gâtul? Nu... sânii, nu fundul, nu picioarele?

STELIANA Nu ţi-e frică să vorbim despre asta?

VICTORIA Despre gâtul meu?

STELIANA Şi toate celelalte.

VICTORIA Nu.

STELIANA Deci putem vorbi despre sânii tăi.

VICTORIA Nu.

STELIANA Despre fu-

VICTORIA (*Întrerupând-o*) Nu.
STELIANA Deşi nu ţi-e frică, nu vorbim despre ce nu ţi-e frică.
VICTORIA Cum zici tu.
STELIANA Dar gâtul tău- (*Scurtă pauză*) Ce departe eşti.
VICTORIA Sunt aici.
STELIANA Ai aşa, o atitudine, îţi ţii corpul cumva-
VICTORIA Nu mă gândesc la altceva.
STELIANA E vorba de corpul tău, nu de-
VICTORIA De unde ştii?
STELIANA Gâtul. Nu ştie să mintă. E încordat.
VICTORIA Tot repeţi chestia asta.
STELIANA (*Se-ntinde spre gâtul VICTORIEI*) Dă-mi voie să-
VICTORIA (*Retrăgându-se*) O eşarfă! (*Scurtă pauză*) O să-mi iau o eşarfă.
STELIANA Aham.

Pauză lungă etc.

VICTORIA Am terminat. (*Întoarce paharul gol cu gura în jos*) Uite, nu mai e nici o picătură.
STELIANA (*Se uită la paharul din faţa ei*) Ginul ăsta, ce efecte poate să aibă. Mai ales dacă n-are gheaţă...

VICTORIA s-a ridicat şi e aproape de ieşire.

VICTORIA Era să uit... Mâine, la serviciu, nu te mai obosi cu ciocolata caldă.

STELIANA o priveşte lung.

STELIANA Deci ai rezistat.

VICTORIA Nu credeai.
STELIANA Nu m-aşteptam să sari pe mine.
VICTORIA Nu?
STELIANA Dezamăgită?
VICTORIA A, nu!

Interval de tăcere. VICTORIA dă să iasă.

STELIANA Cum ziceai? Că-i mai cald decât ieri?
VICTORIA Am zis eu asta?
STELIANA Ai dreptate, e mai cald decât ieri.
VICTORIA Poate.
STELIANA Da, poate.

HEBLU

ONE LIFE SHOW

(tragicomedie într-un act)

Personaje:

Un homeless (**H**)

Un regizor (**R**)

N. B. Această piesă poate fi pandantul piesei *Nu-nţeleg ce se-ntâmplă*, împreună cu care poate reprezenta baza unui spectacol *coupé* cu titlul comun *Turnesol*.

În scenă intră (din culise sau din sală) ***H****, îmbrăcat cu haine cam strâmte, cam scurte, parcă intrate la apă.* ***H*** *pare picat din lună, priveşte derutat în jur şi mai ales în sală şi spre reflectoare, care-l deranjează vădit, clipeşte, face ochii mici, îşi duce mâna la ochi etc. Trece o vreme aşa, fără să scoată o vorbă, parcă vrând să-şi adune curajul.*

H (*Brusc, adresându-se cuiva din culise sau din sală*) Nu! Nu pot!

H *iese din scenă. Din culise sau din sală se aude vocea lui* ***R***.

R Treci înapoi!
H (*Din culise sau din sală*) Nu! Nu pot, şi pace!

H *intră în scenă împins / adus de* ***R****.*

R Hai, nu te mai codi atâta!
H N-auzi că nu pot?!
R Doar ne-am înţeles, ce Dumnezeu!
H Nu pot, domn'e!
R Şi-acum spui?! Păi acuma?!
H Vă dau totu'-napoi, banii, ţoalele...!

Realizând că vorbeşte în faţa spectatorilor, ***H*** *dă să iasă din scenă*.

R (*Nu-l lasă să iasă*) Nu vreau banii şi ţoalele! Doar ne-am înţeles! O oră!
H Nu!
R O juma' de oră! O juma' de oră şi gata! Nu trebuie decât...
H (*Întrerupându-l*) Se uită lumea la noi!
R Asta era şi ideea! Adică la tine! Să se uite la tine!

H Nu, nu-i asta! Am tăiat-o de-aici! Gata! (*Iese*)

R *(Către culise sau către fundul sălii*) Nu-l lăsaţi, vă rog, să iasă! Are pe el hainele mele şi în buzunare - banii mei! Opriţi-l, vă rog!

***R** iese după **H**, cei doi vorbesc ceva nedesluşit, se ceartă, apoi **R** reintră în scenă.*

R (*Vorbeşte relativ agitat*) Doamnelor, domnişoarelor şi domnilor, trebuie să-mi cer scuze pentru acest incident. Sper să nu vă supăraţi, vă rog să nu vă supăraţi, se rezolvă, în două minute începem... (*Către culise / sală*) Hai, domnule, odată! (*Către spectatori, cu ton schimbat, resemnat*) Ce să mai... nu ştiu ce rost mai are... (*Se aşează pe un scaun / un obiect de pe scenă*) N-are nici un rost... O să primiţi banii înapoi. Banii pe bilete. Pe consumaţie nu, vă daţi seama... (*Către culise / fundul sălii*) Vine ăla odată sau nu?! (*Iese, se-ntoarce după câteva secunde*) Asta e... Vă rog să acceptaţi încă o dată scuzele mele... *One Life Show* nu se mai ţine. (*După o pauză*) Poate c-ar trebui să vă dau totuşi o explicaţie. Aşa ar fi corect, nu? Numele meu e... Mă rog, nu contează. Adevăru' e că după asemenea eşec, n-ar trebui să vi-l spun... *(Îl pufneşte râsul*) Ce tâmpit sunt... Numele meu deja îl ştiţi de pe afiş, nu? Sau dacă nu l-aţi luat în seamă până acum, după o fază ca asta sigur o să-l căutaţi. Sper să-l uitaţi cât mai repede. (*Râde*) Mi-e teamă că acum, după situaţia asta jenantă, o să vreţi să-l reţineţi. (*Oftează*) Mi-am făcut-o cu mâna mea... (*În timp ce vorbeşte, **H** apare în marginea scenei, privindu-l atent*) Uitaţi care-i treaba... Sunt regizor. Şi dramaturg, dar asta-i mai puţin important. De ani de zile fac spectacole, în teatru şi în cluburi ca ăsta. De ani de zile montez - şi uneori şi scriu - piese, şi întotdeauna am încercat să fiu cât mai autentic. Dar oricât de realist aş fi-ncercat să fiu, niciodată n-am fost mulţumit. Degeaba! Dacă iei un actor şi-l urci pe scenă, face teatru! Oricât de natural ar părea că se poartă, tot joacă teatru. Un regizor a făcut un experiment: le-a acoperit actorilor feţele - şi au interpretat mult mai firesc. Dar, sunt sigur, nici atunci n-au putut fi ei înşişi. Şi asta dintr-un motiv simplu: nu se interpretează pe ei înşişi, deci n-au cum fi ei înşişi. O distanţă, totuşi, rămâne, între pielea lui şi pielea personajului. Un actor pe scenă e un om cu două piei. Ca să nu vă mai plictisesc: exasperat, am ajuns la concluzia că pe scenă un actor nu poate fi autentic. Între noi fie vorba, cred că nici în viaţa „reală" nu poate fi autentic. Păi uitaţi-vă la

un actor într-un restaurant: se joacă pe sine cu o plăcere care-i cu atât mai mare cu cât vrea să pară mai natural...! Mă rog... Şi atunci mi-a venit să dau totu' dracului şi să-mi schimb meseria. Eh... Uşor de zis, mai greu de făcut... Şi cum stăteam eu aşa pe gânduri, mi-a venit o idee! (*Se aprinde*) O idee genială! (*Se dezumflă*) Sau cel puţin aşa am crezut atunci... Mi-am zis: trebuie să renunţ la actori. Şi să caut oameni cărora nu le pasă că-s pe scenă, că au un reflector în ochi, un reportofon sub nas sau o cameră de filmat în faţă. Pe care-i doare-n cur... fund de spectatori şi care să-şi dezgolească tot sufletul în faţa lor. Să facă un număr de striptease fără jenă şi fără să-şi dea hainele jos. Asta era! Zis şi făcut: am pus pe hârtie proiectul, am contactat patroni de cluburi, le-am expus ideea – câţiva tot s-au găsit să meargă pe mâna mea. A urmat partea uşoară: să găsesc în fiecare oraş în care ajung cu spectacolul un om suficient de disperat şi de nepăsător ca să accepte să intre în joc. Şi iată-mă-s aici, în faţa dumneavoastră: l-am cules din şanţ pe ăsta... (*Arată spre culise / fundul sălii, îl vede pe H*) A, aici erai?! (*Din nou spre public*) Îl cheamă... a, da, ne-am înţeles să nu-i spun numele... Oricum n-are nimic, în afară de hainele de pe el. L-am îmbrăcat cu nişte *second-hand*-uri, ce vreţi, bugetul e mic – şi i-am dat un avans, câţiva zeci de lei, promiţându-i că după spectacol vede şi restu', aşa, la vreo sută cincizeci... Ce, nu vi se pare cinstit? Ce, în şanţ lua mai mult? Şi l-am şi-nţolit! Nu trebuia decât să vorbească despre el timp de-o oră. Orice-ar fi vrut, oricum ar fi vrut. (*Spre H*) Ce, n-a fost aşa înţelegerea? (*Spre sală*) Şi-acuma, uite... Stă şi m-ascultă el pe mine! (*Spre H*) Nu-i nimic, ţin eu banii! Şi-mi laşi hainele alea, că nu le meriţi!

H Dacă mi le dai pe-ale mele-napoi!

***R** are un moment de ezitare.*

R Le-am aruncat, că erau jegoase şi puţeau.

H Şi-atunci? Vreau ţoalele mele!

R De unde să ţi le dau?! Sunt la tomberon.

H Vreau ţoalele mele!

R Bine, bine, ţine-le pe-alea de pe tine, şi-aşa-s de la *second-hand*. Intră la capitolul pierderi. Da' banii ăia mi-i dai înapoi! Şi dup-aia te duci unde vrei! M-ai făcut de râs în faţa oamenilor! (*H dă să plece*) Unde pleci?! Unde pleci? A, adineauri când eu încercam să dreg busuiocul, te holbai la mine, în colţişoru' tău, şi-acuma pleci?! Nu pleci până nu-mi dai banii!

H Nu-ţi dau nimic! Nu mi-ai dat nimic!

R Ce face?! Mai şi minţi! Te-am înţolit, ţi-am dat bani...

H (*Întrerupându-l*) Ăia-s bani?

R A, deci recunoşti că ţi-am dat bani!

H Ăia nu-s bani! Sunt un căcat de mărunţiş!

R Ia uite ce gură are! Vorbeşti de parc-ai fi un căcat de miliardar! Şi vezi că vorbeşti urât! Ce te-am rugat? Ce te-am rugat, hă?

H Să vorbesc cât mai curat. Să nu înjur, să nu folosesc cuvinte gen căcat, pulă, coaie, pizdă, de-astea...

R A, deci recunoşti!

H Da, ca să le-arăt ăstora din sală, de se ghiolbesc la noi, c-ai minţit.

R Am minţit? De unde-ai scos-o?!

H Te-am auzit. Le-ai zis (*Arată spre sală*) „orice-ar fi vrut, oricum ar fi vrut”. Aşa le-ai zis că mi-ai zis să zic. Şi-acuma, adineauri adică, mai înainte, ai zis: „Ce te-am rugat? Ce te-am rugat?”, adic-ai zis tocmai de ce-ai zis mai înainte, azi dimineaţă adică, adic-ai zis să nu zic cuvinte gen pizdă, căcat, coaie...

R (*Întrerupându-l*) Ce faci?!

H Le demonstrez (*Arată spre sală*) c-ai minţit. Le-ai zis...

R (*Întrerupându-l, exasperat*) Să nu-ncepi iar! Ştiu ce-am zis! Eu am minţit, da' tu nu te ţii de cuvânt! Nu vorbeşti despre tine, în schimb spui cuvintele alea!

H Spun ce cuvinte vreau!

R Te-am plătit să spui ce vrei tu, şi uite, ne ţigănim în faţa spectatorilor! (*Spre sală*) Domnilor şi doamnelor, vă rog să acceptaţi scuzele mele. Şi domnişoarelor. Spectacolul s-a încheiat înainte de-a-ncepe. (*Dă să iasă*)

H (*Sec, de parcă n-ar fi replica lui*) Spectacolul trebuie să continue.

R Ce-ai zis?!

H *Show must go one.*

R Uită-te la mine şi spune-mi că n-ai zis nimic.

H (*Uitându-se la el, cu capul între umeri*) N-am zis nimic.

R (*Furios*) Nu, că asta-i culmea! Acum îmi dai cu tifla! Lumea o să creadă că totul e aranjat, că suntem nişte farsori! Că suntem doi actori care-şi interpretează rolurile.

H Nu eu am... fost cu ideea.

R Ce?

H Patronu', de-aici din spate, a spus: „spectacolul trebuie să continue”. Şi eu am repetat.

R Stai puţin... Patronu' a zis că...? Şi varianta-n engleză tot patronu'?

H Nu. Eu.

R (*Siderat*) Tu?! Şi cum să continue? Ce să continue? Dacă vrei să continue, fă-ţi treaba pentru care-ai fost plătit!

H Ce simplu e pentru tine! Dai banu', întorci cheiţa şi gata, încep să funcţionez! Pontez fişa şi gata, motoraşu' porneşte! Crezi că dacă mi-ai dat ţoalele astea, care mă strâng ca dracu', şi câţiva lei, îmi descarc sufletu' aşa, pe tavă...?!

R Atunci de ce-ai acceptat târgul? Trebuia să zici, şi căutam pe altcineva. Adică promiţi, batem palma, mai dau şi-un avans şi tu... mă faci de râs în faţa oamenilor ăstora...

H Te fac de râs? A, da, e vorba de tine, regizoru' lu' peşte! E vorba de *ergo*-ul tău, nu?

R Nu. E vorba de un târg. Şi vezi că-i *ego*-ul, nu *ergo*-ul. Un târg pe care l-ai acceptat şi-apoi m-ai lăsat cu fundu-n baltă. Aşa ceva nu se face. Nu între oameni de onoare.

H Unde scrie că-s om de onoare? Ţi-am zis eu că-s om de onoare? M-ai întrebat dacă-s un om de onoare? Nu m-ai întrebat.

R Păi... am presupus...

H Aşa presupui tu despre toţi? Că-s oameni de onoare? (*Arătând spre spectatori*) Crezi că toţi cei de-aici sunt oameni de onoare?

R Aşa, jigneşte-i! Dumnezeule mare! După ce că nu-ţi ţii show-ul, îi mai şi jigneşti!

H Show-ul? Care show?

R Păi, ştii tu! Viaţa ta: *One Life Show*!

H Viaţa mea nu e un show!

R Nu ştiu dacă e sau nu, da' dac-ai acceptat să urci pe scena asta şi să vorbeşti despre tine, atunci ai acceptat să faci un show.

H Şi moda asta cu titlurile englezeşti...?

R Ce modă? Nici o modă. Nu schimba macazu'. Vorbeam despre ce trebuia să faci tu, nu despre modă, despre titluri...

H Păi da, titluri de-astea, de snobi, pentru mucoşi care stau prin baruri ca ăsta, pentru de-ăştia, cum le zice... ăăă... pentru intelectuali şi pentru profesoraşi cu burţile ghiorăind...

R Auzi, nu te-am adus aici să faci critică de teatru!

H A, înc-o *interzicere*: să nu critic teatrul. Mai înainte, să nu înjur, acum - să nu mă iau de meseria ta. Păi nu ziceai să spun ce vreau?

R Ba da, ba da, ai dreptate. (*Scurtă pauză*) Ai dreptate, nu zic... Nu mai zic nimic. Te las să le spui (*Arată spre sală*) ce vrei...

H Stai, stai! Nu ştiu ce să le zic.

R Ce-ţi trece prin minte.

H Ce-mi trece prin minte...? (*Scurtă pauză*) Şi dacă-i plictisesc?

R Dacă eşti tu însuţi, n-o să-i plictiseşti.

H Da, numai că eu... ştii, mi-era foame şi frig şi de-aia am zis că s-o fac, îmi îngheţase şi pu… sufletu'-n mine, nopţile-s friguroase chiar şi vara, numa' pe caniculă e mai bine noaptea... Da' ce să zic, că eu nu prea am ce să zic...

R Întreabă-i (*Arată spre sală*), vezi ce-i interesează... Sau, ce să zic... Varsă-ţi oful, povesteşte cum ai ajuns aşa, să stai în stradă, sau ce-ţi doreşti, nu ştiu.

H Orice? Păi nu cred că-i interesează, ce să zic, prostiile pe care le-am făcut.

R Zici ce vrei. Şi când termini, îţi dau şi restu' de bani.

***R** iese, vorbind, din scenă. **H** se uită o vreme derutat în faţă, spre sală, apoi spre culise. Încearcă să-şi găsească locul.*

H (*Către culise, după **R***) Şi cum să stau? Unde să...?

Pe scenă se stinge lumina.

H Băi, ce faci?

R *(Din culise)* Heblu.

H Ce dracu-i aia?!

R În teatru, când închizi lumina se numeşte „heblu”.

H A, deci când eu stingeam lumina-n baie, era heblu.

Se foieşte, încearcă diferite postúri, priveşte derutat spre public etc. După o pauză, începe să vorbească. Ceea ce spune va fi fragmentat de pauze mai lungi sau mai scurte şi de mişcarea pe scenă sau chiar prin sală.

H (*Spre public*) Reflectoru' ăsta care-mi bate-n ochi tot e bun la ceva: nu mă lasă să vă văd feţele. Sincer, nu ştiu ce să vă povestesc. Nu ştiu ce v-ar interesa. Nu cred că v-ar interesa chestia asta... viaţa mea... Poate unii dintre voi aţi trecut pe lângă mine pe stradă şi nici nu m-aţi văzut. Nu, nu vreau să vă iau la pu... să vă fac de-alea, cum le zice, reproşuri... Cre' că şi eu aş fi făcut la el. Adică nu v-aş fi văzut. Adic-aşa făceam şi eu... înainte. Că n-am fost de la-nceput boschetar. Am avut casă şi soţie şi copil. Da' mi s-a urât cu binele... Sau nu-ş' ce-am avut. Nu ne-am mai înţeles, am divorţat. Casa i-am lăsat-o ei. Da' cu chiriile astea... Plus c-am dat faliment. Da', aveam o mică afacere, o făbricuţă de mobilă. N-a mers. În plus, asociatu' meu m-a ţepuit. M-a lăsat în căcat... în... ce să mai... N-are rost să intru-n detalii... Nu ştiu cum s-a făcut c-am ajuns pe drumuri. Depăşisem 35 de ani, aşa că nu mai mă angaja nimeni. Adică m-angaja, da' c-un salariu de nu-mi ajungea nici pe chirie. Păi cum să trăieşti aşa?! Dac-ai bani, poţi să faci ce vrei. Poţi să divorţezi de şapte ori, că nu rămâi pe drumuri. Da' cân' ai o singură casă, nici aia casă, ci două camere cât nişte cutii de *chibrite*... (*Pauză mai lungă*) Poa' vă-ntrebaţi cum de ajungi aşa, în stradă, chiar şi dup-un faliment. Eu m-aş întreba... Acum cel puţin, după ce-am păţit-o... Înainte nu m-aş fi-ntrebat. Aş fi trecut pe lângă mine ca pe lâng-un tomberon. Ţinându-mi respiraţia, că pute... Baia de azi mi-a prins bine... 'S cam strâmte hainele, da' măcar-s curate. Eram deprimat. În perioada aia, cu divorţu', cu casa, cu alea alea.... Făcut cu nervii, ce mai! Nu ştiţi ce-nseamnă asta... Dac-aveţi o migrenă, ziceţi că-i deprimare. O pulă! (*Către culise*) Da, ştiu! N-o să mai... Deşi îmi bag... mă rog, chestia! (*Pauză, apoi din nou către public*) Chestia e că-ţi pierzi chefu' de viaţă. Nu

mai vezi sensu'. Îţi vine aşa, s-o dai dracu' de viaţă, să te futi în ea de... (*Repede, ca şi când ar vrea să-şi „acopere" scăparea de vocabular*) Nu pot să spun că de când trăiesc aşa, în stradă, mă simt mai fericit. Da' e şi ceva bun în... Viaţa mea era foarte complicată înainte: rate, facturi, hârţoage, şefi, toate alea… Acum e foarte simplă. Toate îmi intră într-un rucsac. Sunt liber şi nimeni nu mă fute la cap. (*Repede*) Ăăă… În afară de regizoru' ăsta… Am dormit în scări de bloc, în beciuri, pe bănci, în vagoane dezafectate, sub poduri, pe cartoane, prin adăposturi de noapte… (*Către sală*) Adevărul e că nu vă interesează. După ce-o să ieşiţi de-aici o să vă vedeţi de ale voastre şi nici în cur n-o să vă doară. Aşa eram şi eu. Că, în fond, dacă nu simţi pe pielea ta…

***R** intră în scenă. **H** îl priveşte cu aerul unui copil prins c-a făcut o boacănă. **R** nu zice nimic, se aşează undeva pe scenă.*

H (*Privindu-l contrariat pe **R**, apoi spre sală - şi invers*) Nu mai îmi venea nici să mă piş. M-aş fi sinucis, da' n-aveam coa... (*Privindu-l, cu musca pe căciulă, pe **R***) …curaju'. Şi-am ajuns să stau pe bănci, prin parcuri, prin gară, prin scări de bloc... Câte unu' îmi dă vreo ţoală veche, vreun fruct, un sandviş. Nu-mi mai pasă. La-nceput, da, mi-a păsat, da' dup-aia... mă durea-n... şpiţ. Am un rucsac… adică v-am zis… şi hainele de pe mine. Am început să mă simt bine. Cam făceam frigu'... şi foamea... Da' mă simţeam aşa, liber. Îmi *erea* indiferent. N-aveam treabă, obligaţii, facturi de plătit, program de lucru, n-aveam nimic. Adică n-am. Adică şi-asta v-am zis… Şi... cam asta e... (*Pauză*) Ce v-am zis c-o să vă plictisesc? Trebuia să pun pariu, mai scoteam ceva parale. (*Pauză*) Păi... cam asta e... (*Se ridică, dă să plece*)

R Gata? Asta-i viaţa ta?

H ridică din umeri.

R Chiar că-i de rahat.

H (*Oprindu-se*) De ce mă jigneşti?

R Ce, dacă eşti în şanţ, n-ai voie să fii jignit? Ar trebui să-mi fie milă, nu? Să mă port cu mănuşi... Da' te-am îmbrăcat şi te-am plătit. N-am zis nimic de faptul că mă voi purta cu mănuşi.

H Mai du-te şi-n pizda mă-tii!

R În sfârşit! În sfârşit! Eşti în elementul tău acum? Te simţi bine, în sfârşit, bine?

H Ce vrei, omule?! Ce vrei de la mine?!

R Nimic. Nu mai vreau nimic. Cel puţin nu acuma, după ce m-ai trimis la origini.

H Deci pot să plec.

R Da' pleac-odată...!

H dă să iasă, dar ezită.

H Chiar o să plec, să ştii.

R Ce mai aştepţi? Un şut în cur?

H (*Întorcându-se*) Ce mai vrei, domn'e?!

R Nimic, ţi-am zis.

H Nu, nu, spune-mi ce pula mea vrei! Am ieşit, mi-am făcut număru', ce mai e? Aştept să-mi dai restu' mălaiului.

R Pentru spectacolul jenant al vieţii tale, mai vrei şi bani?

H A, nu mi-i dai, nu? (*Spre public*) Aţi văzut, aţi văzut? Sunteţi martori! (*Spre **R***) Ştiam eu!

R (*Scoate bani din buzunar, îi întinde lui **H***) Ia-i.

H Cum adică „jenant”? Să ştii că şi io-s om, ca şi tine. (*Îi ia banii din mână*) Ce, viaţa ta-i mai bună decât a mea pen' că nu stai pe stradă? Aşa crezi, căcat cu ochi ce eşti?!

R Nu ştiu viaţa mea cum e, da' ştiu c-a ta... (*Semn de lehamite*)

H Te repeţi, în pula mea!

R Păi nu vezi că le-ai oferit (*Arată spre public*) un clişeu? Ăsta-i *life*-ul tău, un clişeu?!

H Clişeu?! Ce clişeu?! Tot ce-am povestit e-adevărat! Am simţit pe pielea mea! Totu'!

R Nu se vede. Tu crezi că povestea e totul? Aşa crezi?

H Păi viaţa mea-i un film de aventuri pe lângă scurtmetrajul tău plictisitor.

R Nu despre viaţa mea e vorb-aici.

H Păi da, nu tu te dai în spectacol!

R Că tu te dai! Freci menta, atâta!

H Şi ce, tu eşti mai breaz?! Tu ce fel de regizor eşti? Tu-ţi meriţi mălaiu'? Că trebe să iei şi tu ceva, nu? N-o să-mi spui c-o faci de amoru' artei! Ce-ai făcut pentru show-ul ăsta? Hă?

R Am venit cu ideea, am căutat bani, am căutat amărâţi ca tine, să-i lansez în show-biz...

H Mamă, mamă, ce de-ai făcut! Îţi zic io ce-ai făcut: mi-ai dat un brânci pe scenă. Atât. Aşa sunt şi eu regizor!

R Fiecare cu treaba lui.

H Da, numa' că tu cu treaba mică, io cu treaba mare.

R Te puteai tu abţine?! Te puteai abţine?!

H Nu, că-mi cauzează!

R Auzi, decât să faci glume de doi bani, mai bine pleci.

H Ai zis să fac show.

R Ăsta-i show? Şi-apoi, am zis să-ţi povesteşti viaţa, să faci un număr de striptease...

H (*Întrerupându-l*) Ce să fac?!!

R Nu la propriu, omule! (*Curios*) Da' chiar, ai fi-n stare? Şi-aşa te strâng ţoalele.

H (*Siderat*) Să fac... la propriu?! (*R aprobă din cap*) Să mă dezbrac de haine?! Aşa, în faţa... lor?! (*Arată spre public*)

R Da'-ţi place să te uiţi, nu?

H Bine, da' nu-s femeie!

R Asta-i scuza tututor bărbaţilor. Te-ai dezbrăca sau nu?

H Cum să mă dezbrac?! Eşti diliu sau ce? Ai ce ai cu ţoalele astea!

R Femeile se dezbracă. Se dezgolesc în faţa unei săli ca asta. Mă rog, nu chiar... cred c-ar fi numai bărbaţi...

H Ce Dumnezeu, n-ai ce face?! Ieşi de-aicea şi lasă-mă, că mă descurc mai bine decât tine! Chiar, ce pula mea nu ieşi?! Ce cauţi aici? Nu eşti actor!

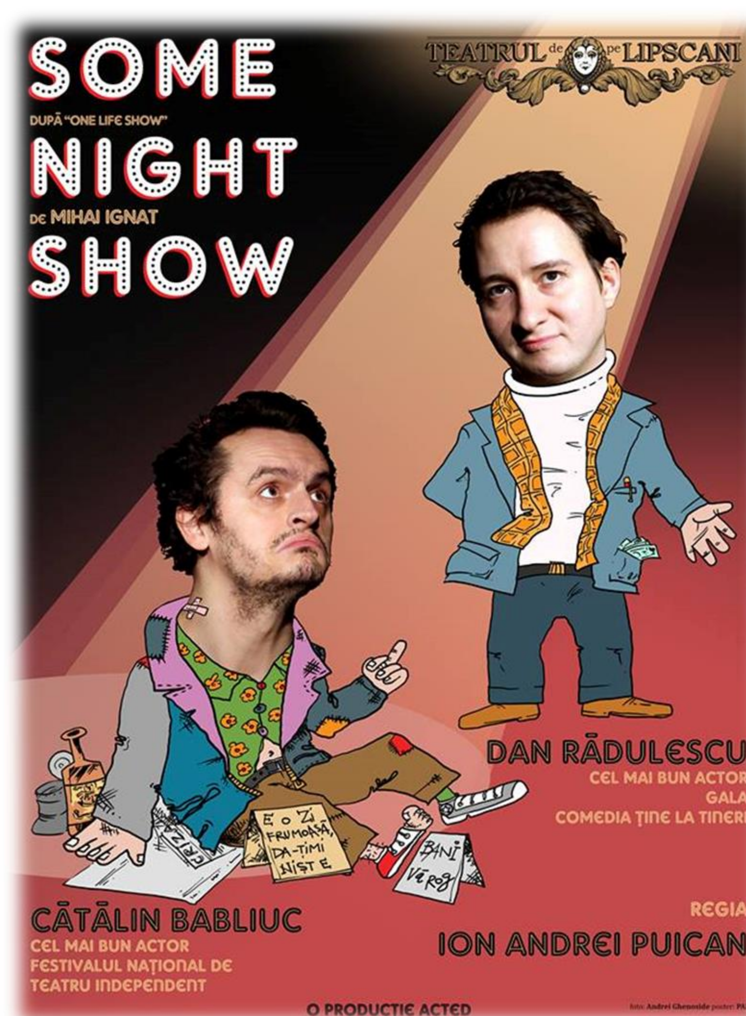
R Nici tu!

H Nu schimba subiectu'! Ce cauţi aici? Dacă vrei să mă opreşti să plec, atunci stai în spate şi împinge-mă încoace!

R Auzi? Ce mă tot... (*După o ezitare, izbucneşte*) fuţi la cap?! Treaba mea. Dacă tot ţi-ai bătut joc de spectacolu' ăsta...

H ...de show, vrei să zici...

R ...atunci de ce să nu-mi bag şi eu... picioarele-n el? (*Către public*) Oricum, v-am promis, vă dau banii-napoi. Aşa că pe banii mei... pot să fac ce vreau. Şi dup-aia mă-ntorc la spectacolele mele obişnuite. Alea cu text, cu regie, cu actori...

H Nu trebuie să dai nici un ban înapoi.

R Ce vorbeşti? Asta-nseamnă că eu ies şi tu faci număru' ăla de striptease.

H Iar începi?! Io nu mă dezbrac nici mort!

R Mort te dezbracă alţii, n-avea tu grijă.

H Eşti pervers sau ce mă-sa?! Cum să mă dezbrac?!

R Pe muzică, încet şi până la piele.

H Eu cre' c-ai băut gaz!

R De-asta te-am angajat: să faci un număr de striptease. Să-ţi dezgoleşti sufletu'.

H Sufletu', pula mea! Ştiam că numa' Ucigă-l Toaca îţi vrea sufletu'. Ce, toţi cei de-aici (*Arată spre public*) îmi vor sufletu'?

R Spectatorii nu ştiu ce vor. În schimb, eu vreau să te văd de-adevă.

H De-adevă pula mea!

R E mai uşor să te dezbraci de haine decât de toate clişeele alea penibile? Ce zici?

H Io ţoalele nu mi le scot!

R Da' nici sufletu'...

H Sufletu', sufletu'! Mă tot pisezi cu sufletu'! Le-am spus (*Arată spre public*) ce-am păţit, ce mai vor? Ce mai vrei?

R Vreau să fii sincer. Să vorbeşti despre ce te-a afectat mai tare, despre momentele ridicole, despre ce-i important pentru tine... Despre fantasmele tale... Despre greşelile tale... Nu vreau suprafaţa, vreau ce-i mai intim, mai neplăcut, mai dureros pentru tine. Nu bullshituri de-alea lacrimogene şi răsuflate.

H Tu nu-mi vrei ţoalele, tu-mi vrei ficaţii!

R Zi, poţi să fii sincer? Uite, să-mi răspunzi la nişte întrebări.

H Păi ce-i asta, interviu? Interogatoriu? Ce, crezi că singur nu mă descurc?

R Păi te-am lăsat singur mai înainte şi n-ai făcut nici o scofală. Sau n-ai curaju' să le-arăţi celor de-aici că nu eşti un clişeu?

H Ştiu ce faci! Ştiu ce faci! Mă... ştii tu...

R Te...?

R (*Ironic*) Are boschetaru' lapsus. (*Către public*) Îl ajutăm?

H Nu, că ştiu... Manu... mani...

R (*După ce-l lasă să se mai chinuie*) Te manipulez, nu?

H Aia-i! Întotdeauna cuvântu' ăsta mi s-a părut porcos.

R Nu-i porcos.

H E un cuvânt porcos care se-ascunde-ntr-unul bengos. E ca un intelectual care zice că nu-l interesează sexu', da' face laba.

R Poţi sau nu s-o faci?

H (*Îngălbenindu-se*) Laba, aici?!

R Să răspunzi la nişte-ntrebări de-adevă.

H (*Răsuflând uşurat*) A, eu credeam că... Numa' dacă răspunzi şi tu la ale mele.

R Nu eu sunt actoru' aici.

H Atunci ce cauţi pe scenă?

R (*Enervat*) Fiindcă m-a obligat patronu'!

H Ce?!

R Ce, ce! A zis că i-a plăcut cum ne-am certat la-nceput şi că nu dă nici un ban înapoi spectatorilor.

H Păi ai zis că-i dai tu-napoi.

R Eu?! De unde? Ce, crezi că-s plini de bani?

H Da' ce, eşti boschetar?

R Tu crezi că dacă ai o casă, n-ai griji? Ce, tu n-ai avut casă? Şi uite...

H (*Dintr-o dată, epuizat*) Mi-e sete. Uite (*Arată spre public*), toţi beau, numa' eu, care fac show, n-am nimic de băut.

R Ce bei?

H O bere.

R Bine, o bere. (*Se adresează unui chelner sau barmanului*) Îi aduci, te rog, o bere? (*Către H*) De care?

H De care-o fi. Să nu fie neagră.

R (*Către chelner*) Ai auzit? Adu şi pentru mine una.

Pauză până chelnerul le aduce băuturile. Apoi beau.

H (*Cu satisfacţie*) Pfiuuu...! Nici nu mi-am dat seama cât îmi era de sete. (*Bea din nou, cu sete*) Deci şefu' - pardon, bossu' - te-a pus să te cerţi cu mine.

R E, să mă cert...

H Ţi-a zis şi ţie: spectacolul *trebe* să continue, nu?

R Auzi? Vorbeşti întruna, ca să nu-ţi pot pune nici o întrebare. Şi măcar de-ai zice ceva...

H Bine, întreabă-mă.

R Ai curaju' să răspunzi pe bune?

H Da' tu, tu ai curaju' să-ntrebi de-adevă?

R Io-te-te! S-a umflat rânza-n tine. Mai devreme dădeai bir cu fugiţii.

H A, păi dac-o ţii tot aşa... Cân' zic şi io da, tu mă iei la miştouri. Vrei să rămâi singur pe scenă? Vrei să rămâi singur pe scenă? Vrei? Aşa vrei?

R Ai furat vreodată?

H Hm?

R De când eşti boschetar, ai furat?

H pare blocat.

R Ce, e prea de-adevă întrebarea?

H Ce dac-am furat?

R Deci ai furat.

H Mi-era foame.

R Nu te-am acuzat.

H Când eram mic, nu ştiu, pe la vreo zece ani, m-a trimis maică-mea la alimentară după nu-ş' ce. Nu prea mâncam dulce. Eram săraci lipiţi, mă rog, nu muream de foame, da' nici n-o duceam într-o fericire, aşa că-mi tot era poftă de dulce. Cân' n-aveam bani de prăjituri, mâncam zahăr pe pâine. Udam puţin felia de pâine, ştii, ca să se prindă zahăru', şi presăram zahăr pe ea. Şi atunci cân' ziceam că m-a trimis maică-mea la alimentară - era din aia cu autoservire, cu rafturi şi alea alea -, mă rog, am văzut pe raftu' cu zahăr o pungă spartă. Era din aia cu zahăr cubic. Şi mi s-a făcut o poftă! M-am uitat în jur, dacă mă vede careva, şi-am luat un cubuleţ d-ăla şi l-am pus în buzunar. Şi-mi bătea inima-n draci, parc-aş fi văzut o femeie goală. Da' după trei paşi m-am dus înapoi şi-am pus cubuleţu' la loc.

R A, deci de-atunci...

H Până s-ajung pe stradă n-am luat un capăt de aţă, să ştii! Faza cu zahăru' a fost singura dată cân'...

R Glumeam, omule. Pe cuvânt că glumeam... (*Scurtă pauză*) De ce-ai pus zahăru' la loc?

H L-am pus şi gata. Mi-a fost frică să nu mă prindă.

R N-avea cum. Era un cub de zahăr. Ştii, eu l-aş fi băgat în gură. În câteva secunde era gata. (*Scurtă pauză*) Şi totuşi, ce-ai furat?

H Auzi, nu vrei să mă şi predau la poliţie?

R Poate c-aşa ar fi cinstit, nu? Şi-apoi, cred c-ai duce-o mai bine la-nchisoare. Ai adăpost, mâncare, nu mai îngheţi de frig...

H La-nchisoare să stai tu, dacă-ţi place!

R Acuma serios, am citit într-un ziar că indemnizaţia pentru un puşcăriaş e mai mare decât pentru un bolnav spitalizat. Zi şi tu dacă lumea nu-i cu fundu'-n sus!

H Ştii, mă gândeam: dacă vreunul din spectatori (*Arată spre sală*) dă cu papagalu' la poliţie? Sau chiar e vreun poliţai în sală?

R (*Priveşte spre public*) Nu e imposibil. Da' nu cred c-or să zică ceva. (*Către public*) O să-l daţi în gât? Doar nu sunteţi turnători... O face pentru a supravieţui, vă daţi seama...

H Lasă, nu le ţine predici...

R (*Continuă către sală*) Puneţi-vă în locul lui...

H Lasă...

R (*Către public*) Lihnit, îngheţat, disperat...

H Auzi, dom' regizor! Lasă oamenii în pace. După ce c-au dat şi bani, îi mai şi stresezi.

R Păi ce, e la modă. Acum spectacolele sunt moderne, interactive.

H Le urăsc. Am fost şi eu la unul, o dată, într-un club ca ăsta. Mi s-a aşezat o actriţă în braţe şi m-a-ntrebat, s-audă toţi, dacă-s disponibil. (***R** râde*) Nu-i de râs.

R Şi nu ţi-a plăcut? Ce, erai cu soţia?

H Asta mai lipsea! Nu, nu eram cu ea, da' tot m-am simţit aiurea. Toată lumea se uita la mine. Ca şi acuma... Nu-mi plac interactivele astea. Ce, te plătesc să mă stresezi?

R E o formă de implicare a spectatorului.

H Dacă vor să se implice, (*Către public*) atunci să-mi dea nişte bani. Sau haine de care n-au nevoie.

R E vorba de implicare emoţională.

H E vorba de căcat! (*Către public*) Şi oricum, n-o să recunosc faza cu furatu'. O să spun c-am minţit, doar de show, aşa.

R Ce, ai minţit?

H (*Către R*) Nu, da' n-o să recunosc.

R Nu-ţi fă griji. Toţi (*Arată spre public*) o să creadă că show-ul ăsta nu e de-adevă. O să creadă că l-a scris un dramaturg la modă, unu' snob şi cu premii. Aşa că poţi spune orice. Şi să-ţi spun un secret: oricum cea mai bună minciună e adevărul.

H Îţi baţi joc de mine?

R Vorbesc serios. Da' să te-ntreb altceva: ai făcut dragoste de când eşti boschetar?

H (*Consternat*) Auzi, cine-ţi dictează întrebările astea? Patronu'?

R Sunt ale mele. De la mine. Ce,-s chiar aşa idioate? (*După o pauză*) De atâţia ani de când eşti pe stradă, n-ai mai făcut...?

H Eşti bolnav la cap. Voi, ăştia, artiştii, sunteţi nişte obsedaţi.

R Nu, stai puţin...

H Sau asta e pentru... cum îi zice... audienţă? Să nu plece lumea din sală... Zi că nu-i aşa! Că fără sex, canci spectatori, nu?

R Păi acum nu-i jigneşti? (*Arată spre public*) Crezi că toţi-s numa' cu gându' la sex?

H Păi dacă nu crezi asta, de ce m-ai întrebat tocma'-asta?

R Mi s-a părut interesant.

H Şi ce ţi se mai pare interesant? Cum mă spăl? Unde mă cac?!

R O să râzi, da' şi asta mi se pare demn de interes. Chiar, unde...? În boscheţi? Prin scările blocurilor?

H O să râzi, da' la buda publică mă cac. Pipi, mă rog, mai fac pe la colţuri, pe după vreun copac.

R (*Neconvins*) Aha.

H Eşti bolna' la cap! Crezi că-i interesează aşa ceva pe ei (*Arată spre public*)? Adică unde mă piş? Dacă mă fut sau nu?

R Lucrurile cele mai obişnuite sunt şi cele mai demne de interes. Unde locuieşti, de pildă.

H Acum, într-o maşină.

R Unde?!

H Într-o Dacie. E numa' carcasa. De Dacie, zic. M-a lăsat proprietaru' în ea. A radiat-o la poliţie, da' n-a casat-o. Am şi un câine. Ne ţinem de cald unu' la altu'.

R Şi vă pasaţi purecii de la unu' la altu'.

H Aşa, ia-mă peste picior. Să vezi ce-ţi mai răspund la întrebări...

R Scuză-mă, am fost deplasat.

H Poate vrei să râzi şi fincă-n Dacia mea, în loc de perdele şi geamuri am cârpe, iar „centrala" mea e maidanezu' Migrenă.

R Migrenă?

H Câinele meu.

R Migrenă?! (*Râde copios*) Esti singurul om din lume care poate să aibă două migrene deodată!

H Nea Tudor, de la parteru' blocului, ăla care-mi mai dă câte-un ceai, a zis că-i urât ca o migrenă. (***R** râde în continuare*) Vezi, nu te poţi abţine. (*După o pauză*) Mai car lăzi prin piaţă, mai caut fier vechi - să scot de-o pâine. Mai mătur. Frigideru' e o pungă atârnată pe gardul de lângă zona verde. Cân' e frig, o dau pe şnapsuri şi de-astea, c-altfel o belesc. De spălat... când mai ajung la spital. Acolo mă şi bărbieresc. (*După o pauză*) Câteodată mai primesc ceva bani de la unii din bloc care-au maşini d-alea mişto. D-alea care fac cât un apartament. Le păzesc de hoţi sau de copiii care vor să le zgârie. Maşinile, nu apartamentele. Le mai spăl. Chestii de-astea.

R Nu ştiu ce-nseamnă „chestii de-astea". Tocmai de-aia te-ntreb. Oamenii, eu, vor să ştie detaliile, amănuntele concrete. Aşa cred... (*Spre sală*) Greşesc? Spuneţi, greşesc? (*Către **H***) Vezi, mă aprobă.

H După ce ţi-ai dat seama? Că io n-am auzit nici un răspuns.

R Şi iarna? Cum rezişti în Dacia aia?

H E un adăpost de noapte. De la opt seara la opt dimineaţa poţi să dormi acolo. Şi-ţi dau şi-o farfurie de supă.

R Şi prieteni, ai vreun prieten?

H Dintre boschetari?

R Oricine.

H Păi Migrenă.

R Bine, da' prieteni-prieteni?

H A, păi... Sică. Sică, groparu'.

R Aha.

H Îl ştii?

R (*Ironic*) Da, normal că-l ştiu...

H Nu, pe bune, chiar îl ştii?

R Nu! De unde?!

H Ei, ai să-l ştii.

R Lasă, zi ce-i cu Sică...?

H Ştii, câteodată mai găsesc de lucru la cimitir - să sap gropi. Mai ales iarna, cân' pământu' e bocnă, beton, nu alta, mai sap câte o groapă, dacă mai au nevoie de-un om. Aşa m-am împrietenit cu Sică.

R Şi oamenii? Cum sunt oamenii? Cum te tratează?

H Păi tu cum tratezi boschetarii? Treci pe lângă ei. Dacă n-am puţi, cred c-am fi invizibili.

R Chiar, cât de des te speli?

H Când se nimereşte. Da' uneori trec şi luni de zile până mă spăl. Pe tot corpu', vreau să zic. Mai merg la adăpostu' ăla de noapte, şi-acolo nu te primesc până nu te speli.

R Eu n-aş putea suporta jegul ăla de atâtea săptămâni. Cred că m-aş sinucide. Chiar, ai încercat vreodată să te sinucizi? (*H tace*) Ai încercat?

H N-am încercat. N-am putut. Vreau să trăiesc.

R Aşa, oricum?

H Nici tu n-ai avea curaju'. Voi, ăştia cu carte multă, n-aveţi sânge-n pulă.

R Asta-i o prejudecată.

H Tre' să fii puţin dereglat să te-omori. Tu eşti atât de normal...

R Ia te uită, domnu' pshiholog! Ce ştii tu despre mine? Nu ştii nimic, da' te trezeşti vorbind. Şi ce ştii tu despre sinucigaşi?

H Şi tu ce ştii? Ce-ai citit în cărţi? Ascultă-mă, băi, regizore, viaţa bate teatru' tău la curu' gol!

R Da, viaţa bate tot la cur, inclusiv rataţi ca tine! Dacă eşti aşa de tare, de-ncercat de viaţă, de ce nu eşti acum pe-o insulă-n Caraibe? Hă? De ce nu eşti într-un super-apartament în Caraibe?

H Da' tu? Tu de ce nu eşti? Crezi că teatru' te duce undeva? Crezi că ăştia (*Arată spre public*) se sinchisesc *despre* experimentele tale? Şi crezi că dacă-mi scoţi maţele pe scenă, ei (*Arată spre public*) or să se simtă?

R Adică ce vrei? Să-ţi dea ei casă şi masă?

H Crezi că după show-ul ăsta cu mine or să simtă ce-am simţit eu? N-or să simtă,-ţi zic eu. Nimic n-or să simtă. E ca atunci cân' te trezeşti noaptea din somn, speriat de vreun vis: te uiţi în jur trei secunde, cu ochii cârpiţi de somn, şi te-ntorci pe partea ailaltă. Asta or să facă: or să se-ntoarcă pe partea ailaltă! Dacă nu simţi, te doare-n cur de ceilalţi. Şi nici acolo.

R Păi tu acuma ce faci? Nu teatru? Ţii tirade, vrei să-i convingi pe ei (*Arată spre public*), vrei să se uite la tine şi să cadă pe spate.

H Şi nu teatru voiai?!

R Nu! Voiam ficaţii tăi! Aia voiam!

H A, deci îmi vrei totuşi ficaţii! Bine că recunoşti!

R Da' am spus-o de la-nceput! Numa' că nu m-ascultai, făceai pe don'şoara de pension: (*Cu voce ascuţită*) Vai, eu nu fac striptease, eu nu-mi dau chiloţeii jos! (*Revine la vocea normală*) Toţi ăia care-apar la teve, în talk-show-uri, îşi arată poponeţele, ca să câştige audienţă, iar tu, care ai ce spune, te codeşti! Ţi-am dat

ocazia să-i iei la refec pe toţi ăştia (*Arată spre public*), ţi-am dat ocazia să le-arăţi cine eşti şi să le deschizi ochii, şi tu te miorlăi ca o leşinată de bani gata!

H A, tu crezi că-i uşor să-ţi pui viaţa pe tavă, să le-o pui sub nas unor străini? Răspunde *tu* la-ntrebări de genu' cân' te-ai futut ultima oară sau ce-ai furat dac-ai furat! Dacă eşti bengos, răspunde tu la o-ntrebare: te simţi vreodată vinovat pentru ceva? Fără să te dai pe după piersic, zi! Nu te-ntreb dac-ai făcut tâmpenii, aia-i clar, fin'că oricine face, te-ntreb: te simţi vreodată vinovat pentru ele? E vreuna care te face să te simţi ca dracu', oricât de bine ţi-ar fi-n rest? Fin'că eu aşa mă simt de când mi-am lăsat nevasta şi copilu' - murdar. Ca ultimu' om mă simt. Şi de-aia şi merit să crăp în Dacia aia ruginită, finc-am fost un dobitoc şi-o jigodie şi m-am văzut pe cai mari şi mă credeam ăl mai tare din parcare! (*Râde*) Şi uite, în parcare-am şi ajuns... (*Râde amar, cvasi-isteric*)

R (*Încurcat*) Acum chiar că mă simt aiurea...

H *Acum* te simţi aiurea?! Stai să vezi când îmi răspunzi la-ntrebare.

R Ce-ntrebare? A, te referi la...? Nu ştiu, nu m-am gândit...

H Ştiam c-aşa o să faci. O să te coieşti ca o fată mare şi n-o să răspunzi.

R Nici nu mi-ai dat timp.

H Sau ai atâtea pe conştiinţă că nu ştii cu ce să-ncepi?

R Ce să am pe conştiinţă?

H Pe mine mă-ntrebi? Ce ştiu eu? Furnicile pe care le-ai strivit la cinci ani. Fetele pe care le-ai minţit spunându-le că le iubeşti.

R Astea-s bullshit-uri.

H ...Prietenii pe care i-ai trădat. Câinii pe care i-ai luat în şuturi...

R Hai, termină, eşti patetic...

H ...Sau pe care i-ai otrăvit. Cu şoricioaică!

R Ce dracu-i aia?!

H ...Minciunile pe care le-ai turnat. Banii pe care i-ai furat. Încrederea înşelată. Promisiunile încălcate. Fuga de responsabilitate. Sunt atâtea, la sigur! Numa' că faci pe mortu'-n păpuşoi. Nici usturoi n-ai mâncat, nici gura nu-ţi miroase... Nu? De ce nu spui nimic?

R Păi mă laşi?! Văd că spui tu pentru mine!

H Bine, tac. Hai, zi!

R Dacă zici şi tu.

H Eu tot zic, de-o oră.

R Nu, nu căcaturi. Ci chestii pe bune. Începuseşi bine, cu zahăru' cubic. Dup-aia... (*Gest obscen, cu sensul „ai frecat-o"*)

H Ştiam că n-o să te bagi.

R Suntem în public, ce Dumnezeu!

H A, da' eu nu eram în public! Numa' tu!

R Tu te-ai angajat să vorbeşti, pentru bani. Ca să nu crăpi în stradă.

H Şi tu spectacolu' nu tot pentru bani îl faci?

R Da' nu ca actor…

H Da' când patronu' ţi-a ordonat să rămâi pe scenă, ai rămas…

R (*Vizibil deranjat*) Ştii ceva? Nu-s obligat să-ţi răspund. La nici o-ntrebare. (*Ritos*) Punct!

__H__ se repede la __R__ şi, profitând de surprinderea acestuia, îi întoarce mâna la spate, imobilizându-l.

R Ce faci?! Ce tâm-?

H Gura!

R Mă doare, omule! Dă-mi drumu'!

H Nu.

R (*Uluit*) Ce-i asta?! Termină cu tâmpeniile şi... Au!

H Te doare?

R Normal că mă doare! O să-mi rupi mâna! Au! Ajutor! Să m-ajute cineva!

H (*Spre public*) Joacă bine, nu credeţi?

R (*Exasperat, transpirat etc.*) Nu joc, nu joc! Nu joc! Mă doare cu-adevărat! Au!

H Eşti bun, ce mai.

R Termină! (*Spre public*) Nu joc teatru! Nu era-n schemă chestia asta! Nu m-ajută nimeni?

***H** îl manevrează pe **R** din încheietură. **R** se mişcă încovoiat, în direcţia dictată de strânsoarea lui **H**. Acum e aproape în genunchi, schimonosindu-se de durere şi furie.*

R Băi, ai luat-o razna?! Dă-mi drumu'...

H (*Ironic*) Sunt terorizat! Sunt terorizat! Mai că-mi vine... (*Se răzgândeşte*) Da' nu, nu-ţi dau drumu'! (***R** scoate în continuare sunete de durere*) Numa' atâta poţi? „Au, mă doare"? Unde-s frazele alea cu care mă opreşti să-ţi rup mâna? Hă?

R Ce fraze?

H Nu ştiu, frazele tale de regizor, de om cult.

R Nu, că te-ntreci cu gluma! Pe bune, deja ai sărit calu'!

***H** îi forţează mâna, **R** scoate icnete de durere.*

H Dacă nu mai vrei să te doară, termini cu văicăreala. Dup-aia stăm de vorbă. Dacă nu...

R Nu, nu!

H Nu? (*Dă să-i forţeze încheietura)*

R (*Repede*) Adică „da", voiam să zic „bine", termin cu văicăreala... (*Ca pentru el*) ...'te-n mă-ta de nebun!

H îi forţează încheietura.

R (*Repede, aproape comic*) Au, au, au! Gata, gata, nu mai zic nimic!

H Aşa mai vii de-acasă.

R (*Spre public*) Nu, pe bune, nu vedeţi că nu-i teatru? Opriţi-l, vă rog eu!

H (*Spre public*) Poate nici nu-i regizor. Poate e actor. Prea *joacă ca* o cizmă, nu credeţi?

R Şi-atunci tu nu eşti un boschetar! Eşti un golan împuţit!

*H îi forţează mâna. **R** scoate icnete de durere.*

H Acum zi: tu ai furat? Nu, nu, întrebare greşită. Tu ce ai furat? (***R** tace*) Dacă taci, îţi rup mâna. Dacă minţi, îţi rup mâna.

R (*Ca pentru sine*) Nu poate fi adevărat. Trebuia să fie o chestie obişnuită.

H Mâini se rup tot timpu'.

R Nu pe scenă, la teatru.

H Dacă e de-adevă, ar trebui. Ar trebui să şi-o tragă pe bune, să-şi dea palme pe bune, să-şi smulgă părul pe bune!

R Eşti nebun!

*H îi forţează mâna, **R** scoate sunete de durere.*

H Deci, ce-ai furat? (***R** tace*) Bine, îţi pun alta... Ţi-ai înşelat... (*Se opreşte*) Eşti căsătorit?

R Nu, am o prietenă.

H Şi-ai înşelat-o? Întrebare greşită. De câte ori ai înşelat-o?

R (*Râs gen „haz de necaz”*) Am greşit: nu eşti un golan, eşti un reporter d-ăla de tabloid. Vrei să afli ce fac în dormitor.

***H** îi forţează mâna, **R** ţipă.*

R N-am înşelat-o. O iubesc.

H Fii sincer, ce pu... pula mea!

R N-am înşelat-o.

H N-ai futut-o pe nici una de când eşti cu prietena ta?!

R Ce-i aşa greu de crezut?

H Văd că mă iei de papagal. De câte ori?

R De niciodată!

H Nu minţi, mă! Nu minţi! (*După o scurtă pauză*) Ultima şansă...

***R** începe să râdă.*

H Ce rânjeşti fasolea?

R (*După o pauză*) Mă gândeam că-i neverosimil. Ce se-ntâmplă, e... (*Râde*) În realitate, aşa ceva n-ar trebui să se-ntâmple.

H Ce să se-ntâmple?

R Adică într-o piesă, vreau să zic. Teoria zice că o piesă care-n prima jumătate e comedie, e nereuşită, forţată, ilogică, dacă dup-aia devine dramă.

H Ce comedie, ce dramă?! Băi, eu vorbesc serios şi tu o dai la-ntors!

***H** îi forţează mâna, **R** e atât de epuizat că nici nu mai reacţionează.*

H Zi, dom’ regizor, câte căcaturi ai făcut în *life*-ul tău? Hai, zi!

R Dute-n pizda mă-tii!

H (*Ameninţător*) Bine, tu ai vrut-o... (*Pare gata să acţioneze*)

R Îţi dai seama că dacă-mi rupi mâna, ajungi la-nchisoare!

H O să m-adun şi eu de pe drumuri.

R Parcă-ţi plăcea libertatea.

H Libertatea aia s-o ai tu! Eu m-am săturat să am un câine drept calorifer.

R N-ai curaju' să...

H N-am ce pierde. Câştig un domiciliu...

R ...forţat...

H ...masă...

R ...aceleaşi trei feluri toată viaţa...

H ...spălat săptămânal...

R ...să ai grijă cân' te-apleci după săpun...

H ...ţoale, căldurică, tovarăşi de table...

R Ştii ce cred? N-ai să faci nimic.

H (*Ton ameninţător*) Nu? Nu?!

R În teatru e o regulă: când un personaj e furios şi pus pe fapte mari, dacă vorbeşte, atunci n-o face. Dacă face, nu vorbeşte. Tu trăncăneşti de s-au plictisit spectatorii.

H (*Spre public*) V-aţi plictisit? Vă plictisesc? Viaţa mea, *life*-ul meu, cum zice (*Arată spre* ***R***) ăsta, e plictisitoare pentru voi, nu? Şi voi îmi vreţi ficaţii, nu? Vreţi chestii tari, nu? Sânge, pule-n pizdă...

R (*Întrerupându-l cu un râs batjocoritor*) Ce ziceam? Taca-taca din meliţă...

H mişcă brusc mâna. Se-aude un trosnet. ***R*** *urlă,* ***H*** *îi dă drumul.* ***R*** *e pe jos, zvârcolindu-se, cu braţul într-o poziţie nefirească.*

H (*Spre sală*) Vă ajunge? Nu e destul, nu? Aveţi dreptate, nu se vede nimic, nu-i pic de sânge pe scenă. Trebuie să se vadă, ce pula mea! Şi-apoi, pentru-o mână ruptă n-o să stau prea mult la bulău. Iar o s-ajung pe străzi, ca un câine... Îmi trebuie un domiciliu permanent. (***R** arată cumplit de chinuit, încearcă să vorbească, dar durerea pare prea puternică.* **H** *îl arată pe **R***) E, totuşi, un actor bun. Dă totul pentru show-ul lui. Merită toţi banii. E... cum ar zice el, cu vorbele alea? ...show-ul vieţii lui.

***H** pune mâna pe un obiect contondent de pe scenă şi-l ridică deasupra capului lui **R**. Lovitura porneşte pe...*

HEBLU.

NU-NŢELEG CE SE-NTÂMPLĂ

(dramă într-un act)

Personaje:

FEMEIA (în jur de 50 de ani)

TÂNĂRA (în jur de 20 de ani)

N. B. Această piesă poate fi pandantul piesei *One Life Show*, împreună cu care poate reprezenta baza unui spectacol *coupé* cu titlul comun *Turnesol*.

Incinta unui club, pub sau ceva de genul. TÂNĂRA debarasează mesele şi le şterge. La una din mese se află FEMEIA, pe care la un moment dat TÂNĂRA o observă.

TÂNĂRA Să ştiţi că s-a-nchis.

FEMEIA o priveşte tulbure, dar nu scoate o vorbă.

TÂNĂRA Trebuie să plecaţi.

FEMEIA o priveşte tulbure, dar nu scoate o vorbă.

TÂNĂRA (Pentru *sine*) Asta-mi mai lipsea...

Se apropie de FEMEIE, vrea s-o atingă. FEMEIA are un gest brusc de retragere, ca şi când TÂNĂRA ar fi ciumată.

TÂNĂRA Ce? Nu-ţi fac nimic, vreau doar să te-ajut să te ridici. (S*curtă pauză*) Dar dacă te descurci singură, eu n-am nimic împotrivă...

TÂNĂRA aşteaptă. După câteva clipe, dă să se apropie din nou de FEMEIE, dar aceasta se fereşte din nou, ca şi cum atingerea TINEREI i-ar stârni repulsie.

TÂNĂRA Bine, dac-aşa stau lucrurile... (*Se duce la bar, caută ceva, scoate un telefon, caută un număr. Vorbeşte pentru sine, dar suficient de tare ca să fie auzită*) Fili n-a văzut că n-au plecat toţi? Bine că mă lasă singură cu toate beţivanele...

FEMEIA Nu suna.

TÂNĂRA (*Oprindu-se*) Dacă nu vrei să sun, pleacă!

FEMEIA Nu sunt beţivană. Beţivan e cineva care bea întruna.

TÂNĂRA Pleci sau nu?

FEMEIA Dar acum într-adevăr am băut.

TÂNĂRA Nu mă interesează, femeie!

TÂNĂRA aşteaptă câteva clipe. FEMEIA priveşte în gol.

TÂNĂRA Bine...

TÂNĂRA butonează telefonul.

FEMEIA Vezi să nu formezi numărul greşit.

TÂNĂRA (*Se opreşte*) Poftim?!

FEMEIA Să nu-l suni pe Liviu în loc de Fili.

TÂNĂRA face ochii mari. Înghite în sec. Pauză lungă.

FEMEIA Aşa le faci pe cliente, „beţivane"? Nu-ţi pasă că te aud?

TÂNĂRA este evident stânjenită şi nu ştie ce să facă.

FEMEIA Ca să vezi... Un simplu nume, „Liviu", şi nu mai poţi deschide gura...

Pauză. TÂNĂRA se aşază pe scaunul cel mai apropiat.

TÂNĂRA Cine... sunteţi?

FEMEIA Ştii bine cine sunt.

TÂNĂRA se ridică, trece la altă masă, o şterge.

FEMEIA Am stat toată seara şi te-am privit.

TÂNĂRA continuă să şteargă masa cu o insistenţă maniacală, fără să ridice privirea.

TÂNĂRA Vă rog să plecaţi. Altfel, o să-l chem pe bodyguard. E în zonă, să ştiţi.

FEMEIA Sunt sigură că acum ai vrea să suni altundeva. Nu la Fili, nu la 112...

Se apropie de TÂNĂRĂ. Aceasta se fereşte brusc, trecând de cealaltă parte a mesei.

FEMEIA Nu-ţi fac nimic. Nu vreau să te ating. (*Se aşază la masă, parcă obosită de un drum lung. Pauză*) O vreme n-am vrut nici măcar să te văd.

TÂNĂRA se lasă pe scaunul din partea ei de masă, încă vădit speriată.

FEMEIA N-am vrut să ştiu că exişti. (*Râde amar, sec, scurt*) O vreme nici n-am ştiut că exişti. (*Scurtă pauză*) Nu?

TÂNĂRA o priveşte, în expectativă, evident stânjenită.

FEMEIA Penibil momentul ăsta, nu? (*Pauză*) La un astfel de moment nu te-ai gândit, nu? Atunci când- (*Pauză*)

TÂNĂRA Trebuie s-adun şi să-nchid.

FEMEIA Vezi-ţi de treabă.

TÂNĂRA nu se mişcă.

FEMEIA Te rog.

TÂNĂRA Ce vreţi de la mine?

FEMEIA Am observat că din momentul în care ţi-ai dat seama cine sunt, ai trecut de la „per tu” la „dumneavoastră”. Ce respectuoasă eşti... (*Scurtă pauză*) Unde-ţi era respectul când l-ai îmbrobodit pe Liviu? Sau nu i-ai văzut verigheta?

TÂNĂRA Eu-

FEMEIA Sau n-o avea pe deget? Măcar atâta poţi să-mi spui: şi-o scosese de pe deget?

TÂNĂRA Ştiţi ceva? Nu sunt obligată să-

FEMEIA Nu eşti! Ştiu că nu eşti... (*Pauză*) Dar eu sunt obligată să mă dau deoparte din calea voastră?

Interval de tăcere. După un timp, TÂNĂRA îşi scoate telefonul şi butonează.

FEMEIA Vreau să te rog ceva.

TÂNĂRA se opreşte.

FEMEIA Lasă, te rog, telefonul. N-am venit să te iau de ciuf, n-am venit să fac scandal. Am venit... să te rog.

TÂNĂRA o priveşte lung, nedumerită.

FEMEIA Am venit să te rog... (*Pauză*) ...să mi-l laşi.

TÂNĂRA face ochii mari. Pauză.

FEMEIA Poţi să-ţi imaginezi cât de umilitor e pentru mine să vin aici şi să-ţi cer asta...

TÂNĂRA Şi pentru că vă umiliţi, vreţi să vi-l las?

FEMEIA Nu, nu pentru asta.

TÂNĂRA Dar cam aşa a reieşit.

FEMEIA Am vrut să spun că trebuie să-nţelegi cât de greu mi-e să- (*Se opreşte. Pauză*)

TÂNĂRA Liviu... ştie?

FEMEIA Nu. Nu ştie.

TÂNĂRA Să zicem aşa, de dragul discuţiei, c-aş fi de acord. Nu vă e teamă că atunci când o să afle, o să vină după mine?

FEMEIA Va trebui să faci în aşa fel încât- (*Pauză*)

TÂNĂRA Ce? (*Pauză de gândire*) Să creadă că **eu** am vrut să-l părăsesc?

FEMEIA tace. TÂNĂRA o priveşte.

FEMEIA Aşa deci... (*Pauză*) Şi v-aţi gândit că veniţi aici, îmi cereţi asta, iar eu zic „da” şi gata? Doar pentru că în loc să-mi spargeţi capul, îmi spuneţi „te rog”?

FEMEIA Eu doar- (*Scurtă pauză*) Da. (*Scurtă pauză*) Ştiu că aşa spus, sună stupid.

TÂNĂRA Vă rog să plecaţi.

FEMEIA Tu n-ai nevoie de el. N-ai nevoie de soţul meu.

TÂNĂRA Uitaţi cum vorbiţi, parc-ar fi un mixer: „lasă-mi-l mie”, „n-ai nevoie de el”...

FEMEIA Dacă asta contează, o să reformulez: te rog să-l părăseşti în favoarea mea. (*Scurtă pauză*) Te rog...

TÂNĂRA tace. FEMEIA aşteaptă.

TÂNĂRA (*Brusc*) Dacă tac, nu înseamnă că ezit. Poate că asta vă trece prin minte: „dacă ezită, dacă se gândeşte măcar o secundă înainte de-a răspunde, nu-l merită. Şi-au trecut chiar mai multe secunde, aşa că...”

FEMEIA Şi nu-i aşa?

TÂNĂRA Nu. Doar că nu-nţeleg ce se-ntâmplă. Parc-aş trăi o farsă.

FEMEIA **Tu** nu-nţelegi ce se-ntâmplă? **Tu** crezi că trăieşti o farsă?!

TÂNĂRA Ce, nu-i aşa?

FEMEIA se ridică brusc. TÂNĂRA sare ca arsă. FEMEIA se-ntoarce la masa la care fusese iniţial, îşi ia poşeta de pe spătarul scaunului, scoate un portmoneu, de acolo scoate o carte de identitate pe care i-o aruncă TINEREI pe masă. TÂNĂRA ezită, apoi se-apropie, se uită la cartea de identitate, o priveşte pe FEMEIE, se uită din nou la cartea de identitate.

FEMEIA Ce?

TÂNĂRA Nimic.

FEMEIA Ce?

TÂNĂRA Arăţi... altfel.

FEMEIA E de-acum opt ani. Aveam altă tunsoare, eram altfel vopsită- (*Se opreşte. Interval de tăcere*) Acum mai crezi că-i o farsă?

TÂNĂRA Acum e şi mai ciudat.

FEMEIA Pentru că-mi vreau bărbatul înapoi?

TÂNĂRA Te umileşti pentru el.

FEMEIA E treaba mea. (*Scurtă pauză*) Deci...?

TÂNĂRA Nici o femeie nu face ce faci tu! Să vii să-ţi „ceri” soţul! Încalci toate regulile!

FEMEIA Eu încalc regulile?!

TÂNĂRA N-am mai auzit de aşa ceva.

FEMEIA A, în schimb, pentru că de luatul bărbatului altuia ai auzit, tu nu încalci regulile!

TÂNĂRA (*Pentru sine*) Ce dracu' se-ntâmplă...? De ce stau eu s-ascult toate astea...?

FEMEIA Deci ne-am înţeles...

TÂNĂRA Liviu nu-i o maşină de spălat, să ne târguim pe ea.

FEMEIA Văd c-a avansat, de la mixer la maşină de spălat.

TÂNĂRA (*După un moment de derută, îşi continuă ideea*) El a decis, aşa că nu avem ce discuta.

FEMEIA Nu avem ce discuta, într-adevăr. Nu trebuie decât să renunţi la el.

TÂNĂRA Nu-mi vine să cred că discutăm despre asta! E absurd!

FEMEIA Te rog ca pe Dumnezeu! Nu mă interesează cum sună, eu atâta te rog: lasă-mi-l...!

TÂNĂRA Ce rost are? E prea târziu, oricum.

FEMEIA Nu, nu este. Încă nu este! Dacă-l vei părăsi, se va întoarce la mine.

TÂNĂRA Dar nu vreau să-l părăsesc!

FEMEIA o priveşte cu intensitate.

TÂNĂRA Nu vreau.

FEMEIA Dar n-ai nevoie de el...

TÂNĂRA De unde ştii? Ştii mai bine decât mine?

FEMEIA Da, ştiu! Ştiu, ştiu, ştiu! Eşti tânără, eşti atât de tânără, atâţia tineri îţi dau târcoale, atâţia te-ar vrea! N-ai nevoie de-un bărbat cu treizeci de ani mai în vârstă!

TÂNĂRA Am nevoie de Liviu! Îl iubesc!

FEMEIA tresare violent. TÂNĂRA îşi duce mâna la gură.

FEMEIA Nu ţi-e ruşine?!

TÂNĂRA Nu asta crezi de la-nceput? Că nu mi-e ruşine? Atunci de ce te mai şochează c-am spus că-l iubesc?

FEMEIA Nu mă- Doar că- (*Pauză*) Nu merit asta! Nu merit ruşinea asta! Cine eşti tu şi ce vrei de la mine?! Până acum câteva săptămâni, nu existai. Şi aşa trebuia să rămâi: inexistentă! (*Plânge. Îşi şterge lacrimile*) Trebuia să rămâi o aventură. Câteva luni de întâlniri clandestine. Atât. Dup-aia trebuia să dispari. Trebuia să se-ntoarcă la mine. Nu s-o ia razna după o- (*Se opreşte*)

TÂNĂRA După o ce? (*Aşteaptă*) După o ce? O „curvă”, nu?

FEMEIA Da! O curvă ordinară!

TÂNĂRA Fie! O curvă.

FEMEIA „Fie”?!

TÂNĂRA tace.

FEMEIA „Fie”?! Adică-mi faci o concesie, nu?

TÂNĂRA Nicicum nu-i bine...

FEMEIA „Bine”?! Ce să fie „bine”?! A, e bine că recunoşti că eşti curvă...? Îmi faci **hatârul** s-accepţi că eşti curvă, şi gata, ai scăpat, nu?

TÂNĂRA Şi ce vrei? Să mă chinuiesc? Să sufăr, nu?

FEMEIA Da! (*Repede*) Nu!

TÂNĂRA Dacă sufăr, sunt iertată?

FEMEIA Nu! Cum să fii iertată?!

TÂNĂRA Îmi pare rău, dar n-am cum să sufăr. N-am cum să simt ce simţi tu.

FEMEIA Poate-o simţi. Îţi doresc să simţi! Ştii ceva? Sunt toate şansele să păţeşti şi tu ce-am păţit eu.

TÂNĂRA Da, şi? De frică, să-l părăsesc pe Liviu?

FEMEIA tace.

TÂNĂRA Nu se poate. Ce s-a-ntâmplat, s-a-ntâmplat.

FEMEIA A, tu nu eşti de vină! Pur şi simplu „s-a-ntâmplat"!

TÂNĂRA tace. FEMEIA aşteaptă. Interval de tăcere.

TÂNĂRA Şi el mă iubeşte...

FEMEIA tresare. O priveşte lung pe TÂNĂRĂ.

FEMEIA Nu te iubeşte. Vrea carne tânără, vrea să-şi ascundă frica de moarte între picioarele tale.

TÂNĂRA Gata, eu am terminat cu-

TÂNĂRA ia telefonul, butonează. FEMEIA se repede la ea, îi smulge telefonul şi-l aruncă de perete, de unde ricoşează în bucăţi. TÂNĂRA s-a retras instinctiv, cu frica întipărită pe chip.

FEMEIA Lasă-l dracului de telefon! Sunt aici, în faţa ta, şi te implor să-mi laşi bărbatul! (*Pe ton schimbat*) Nu te speria, nu vreau să te lovesc, uite, mă duc în capătul celălalt (*Face tot ce zice*) uite stau aici, în uşă, şi te rog să-l părăseşti... Am cincizeci de ani, suntem de-o vârstă, are mult mai multe în comun cu mine decât cu tine, nu doar pentru c-am trăit peste douăzeci de ani împreună, ci şi pentru că suntem de-o vârstă, i-ai putea fi fiică, pentru numele lui Dumnezeu!

FEMEIA s-a oprit. TÂNĂRA se retrage spre perete, începe să adune bucăţile telefonului, continuând s-o privească pe FEMEIE cu coada ochiului.

FEMEIA Ai fost orfană?

TÂNĂRA De ce?

FEMEIA Ai tăi au divorţat când erai mică?

TÂNĂRA o priveşte nedumerită.

FEMEIA Ai crescut fără tată, nu? Ai nevoie de-un tată, nu de-un iubit... Asta e, nu? De-aia ai preferat unul de cincizeci...

TÂNĂRA Uite, mi-ai stricat telefonul. Mi-l plăteşti!

FEMEIA Zi, aşa e?

TÂNĂRA Nu te fă că n-auzi. Telefon te faci!

FEMEIA tace.

TÂNĂRA Şi dacă vrei să ştii, te-nşeli. Ai mei sunt bine sănătoşi şi-mpreună.

FEMEIA Atunci, de ce? E-o modă?

TÂNĂRA Trebuie să beau ceva.

Se duce la bar, îşi toarnă într-un pahar, bea.

FEMEIA De fapt, e simplu: l-ai sedus pentru bani. Dar să ştii că după divorţ n-o să-i rămână cine ştie ce...

TÂNĂRA Drept cine mă iei?!

FEMEIA Drept cine eşti: o mucoasă care fură bărbaţii altora.

TÂNĂRA Şi de unde ştii că nu m-a sedus el pe mine?

FEMEIA o priveşte lung.

TÂNĂRA Ştii bine că bărbaţii de vârsta lui Liviu sunt mai obsedaţi de tipe ca mine, decât invers.

FEMEIA A, deci e numai vina lui!

TÂNĂRA Nu, nu-i doar a lui. Eşti femeie, ştii foarte bine că dacă nu vrei să fii sedusă, nici nu poţi fi.

FEMEIA Şi-atunci, de ce...? De ce tocmai el?

TÂNĂRA De ce, de ce... Tu ar trebui să ştii cel mai bine.

FEMEIA E prea bătrân pentru tine. Nu aveţi un viitor împreună.

TÂNĂRA Nu-i adevărat.

FEMEIA Gândeşte-te. Dacă trăieşte încă treizeci de ani? Peste treizeci de ani o să ai cincizeci. O să ai vârsta mea. O să rămâi singură la vârsta la care bărbaţii nu se mai uită la tine.

TÂNĂRA Deci asta era...

FEMEIA O să vezi. O să simţi şi tu, pe pielea ta.

TÂNĂRA Mai e pân-atunci.

FEMEIA „Atunci” e deja acum, fetiţo. Cum crezi c-o să fie viaţa cu Liviu?

TÂNĂRA Ştiu ce urmăreşti.

FEMEIA Încearcă să vezi dincolo de prezent.

TÂNĂRA N-am de lucru?

FEMEIA O să vezi. (*Scurtă pauză*) Spune-mi, când o să fie neputincios, **tu** o să-l ştergi la cur? Sau o să-i dai papucii peste câţiva ani? Mai curând aşa o să se-ntâmple.

TÂNĂRA Dacă ghiceşti atât de bine viitorul, cum de n-ai prevăzut ce se-ntâmplă acum?

FEMEIA O meritam. Da, o meritam... (*Pauză*) Spune-mi că renunţi la el. **Te rog** să renunţi la el. Lasă-mi-l, te rog...

TÂNĂRA Nu renunţi, nu?

FEMEIA Nu pot să renunţ. Trebuie să-nţelegi.

TÂNĂRA De ce trebuie să-nţeleg? Nu vreau să-nţeleg.

FEMEIA Pentru mine e foarte important.

TÂNĂRA Liviu a făcut o alegere.

FEMEIA Şi eu! Acum douăzeci şi trei de ani. L-am ales pe el. Şi el pe mine. Înaintea ta. Tu nici nu erai născută-

TÂNĂRA Ascultă! Nu vreau să- Nu mai vreau- (*Pauză*) Acum e acum.

FEMEIA „Acum" se duce. „Acum" trece cât ai clipi. Şi vine „după". Eu trăiesc în „după" de mulţi ani. O să vezi şi tu...

TÂNĂRA O să văd. Şi?

FEMEIA Habar nu ai ce-nseamnă „după".

TÂNĂRA Ce, tu ştiai acum treizeci de ani?

FEMEIA Nu, dar nici nu luam bărbaţii altora!

TÂNĂRA (*Privind-o lung*) Chiar sunt curioasă... tu nu l-ai înşelat niciodată?

FEMEIA N-ai auzit ce-am zis?

TÂNĂRA N-ai luat bărbaţii altora, am auzit. Dar bărbaţi liberi...?

FEMEIA Nu ţi-e ruşine!

TÂNĂRA Ruşinea e supraevaluată.

FEMEIA Mai eşti şi obraznică!

TÂNĂRA Nu ocoli răspunsul! Nu l-ai înşelat niciodată?

FEMEIA Nu-s obligată să-ţi răspund.

TÂNĂRA aşteaptă. FEMEIA tace. Interval de tăcere.

TÂNĂRA Bine, sunt vinovată. Asta vrei s-auzi?

FEMEIA Nu.

TÂNĂRA Sunt vinovată. Chiar cred asta.

FEMEIA Cu ce mă-ncălzeşte?

TÂNĂRA Sunt vinovată.

FEMEIA Da. Şi?!

TÂNĂRA (*După o pauză*) Şi asta-i tot.

FEMEIA Nu e tot. Nu e tot! Nu poate să fie tot!

TÂNĂRA n-o mai ascultă. Îşi adună lucrurile de undeva de după bar, scoate o geantă mare în care caută sau pune diverse lucruri.

TÂNĂRA (*Mai mult pentru sine*) Gata, chiar nu mai-

FEMEIA (*Ton ameninţător, în crescendo*) Ştii ceva? Poţi - puteţi face ce vreţi. Nu vă pot opri. Dar n-o să aveţi parte de linişte.

TÂNĂRA (*Amuzată*) Hai, lasă...

FEMEIA (*În crescendo, cu privire halucinată*) O să-ţi fac viaţa- O să vă fac vieţile vraişte! Ai văzut (*Pronunţă cum se scrie*) „*Terminator*”?

TÂNĂRA chicoteşte.

FEMEIA O să vă sparg cutia poştală, cauciucurile maşinii, geamurile casei! O să vă zgârii - o să vă zgârii - toate proprietăţile! O să lansez zvonuri, o să vă stric relaţiile, o să te trezeşti cu şobolani în poşetă!

TÂNĂRA a îngălbenit şi s-a oprit din adunatul lucrurilor.

FEMEIA (*Ton nefiresc de banal*) Apropo, ai văzut? Poşetele au dispărut. (*TÂNĂRA scotoceşte în continuare*) Nimeni nu mai poartă poşete. (*Pauză*) Ci genţi. Genţi uriaşe. (*Arată spre geanta TINEREI*) Intru şi eu acolo...

TÂNĂRA o priveşte în continuare înspăimântată.

FEMEIA (*După o pauză*) Stai liniştită. Nu sunt în stare de aşa ceva. Nu pot - N-o să pot niciodată să-i fac rău... E tatăl copiilor mei şi omul cu care am trăit atâţia ani...

TÂNĂRA (*După o pauză*) Ce-i asta?

FEMEIA o priveşte nedumerită.

TÂNĂRA Nu, pe bune, ce-i asta?!

FEMEIA Nu, eu- (*Pauză*) Nu-nţeleg ce se-ntâmplă... (*Scurtă pauză*) Nu-nţeleg ce se-ntâmplă. Toate-s aiurea. Nimic nu se mai potriveşte. Chiar nu-nţeleg. (*Pauză*) Uite: în loc de un buton, bazinele de la WC-uri au două. De ce e nevoie de două butoane? Pân-acum ne-am descurcat şi cu unul.

TÂNĂRA o priveşte nedumerită.

FEMEIA În autobuz, toţi stau cu rucsacii în spate. Nu mai ai loc de rucsaci. (*Pauză scurtă*) Şi toţi au căşti în urechi. Nu te mai aude nimeni...

TÂNĂRA Gata, bâlciul s-a terminat.

FEMEIA (*Pentru sine*) Şi acum... asta... (*Scurtă pauză*) Nu e drept...

TÂNĂRA îşi ia geanta şi haina. Se apropie de FEMEIE.

TÂNĂRA Hai, să mergem.

FEMEIA (*Ca pentru sine*) Nu mă duc nicăieri.

TÂNĂRA o priveşte nedumerită.

FEMEIA Ştiu că nu simţi. N-ai cum. Când soră-mea a avut un accident... a lovit-o o maşină... n-am simţit nimic. Şi mi-era soră. Nimic. Eu dansam la o petrecere, şi peste ea dădea o maşină. (*Pauză*) Nimic. (*Pauză*) Mă rog, ea dădea peste maşină, că nu s-a asigurat. (*Scurtă pauză*) Dar eu, acum, simt. Şi mai e şi viitorul. De ăla chiar mi-e groază. (*Pauză*) Nu vreau să rămân singură. (*Se agaţă de mâna TINEREI*) E cumplit să rămâi singură! (*Strânge mai tare mâna TINEREI*)

TÂNĂRA Mă doare. Dă-mi dru-

FEMEIA Fata e în Anglia, băiatul... n-are nici el stare...

TÂNĂRA Ce mă interesează (*Îşi trage mâna*) pe mine! Hai, trebuie să-nchid aici-

FEMEIA Nu merg nicăieri!

TÂNĂRA se lasă moale pe un scaun.

FEMEIA Nu mă mişc de-aici până nu faci ce trebuie.

TÂNĂRA Nu- Şi eu ce- (*Pentru sine, brusc obosită*) E un vis urât...

FEMEIA tace.

TÂNĂRA O să ies şi-o să chem primul poliţai care-mi iese-n cale.

FEMEIA O să-l iubeşti toată viaţa?

TÂNĂRA Ce, vrei să dau un termen de garanţie? Tu aşa ai făcut acum... o sută de ani?

FEMEIA Spune, o să-l iubeşti toată viaţa?

TÂNĂRA râde.

TÂNĂRA Nu, că- (*Râde. Brusc serioasă:*) Termină cu căcaturile! (*Ironică*) „O să-l iubeşti toată viaţa...?" Ştii ce cred eu? Că nu eşti nebună. Nuuu... (*Scurtă pauză*) Doar- Ştii bine ce zic... (*Scurtă pauză*) Cum spuneam, o să ies după poliţaiul ăla...

TÂNĂRA dă să iasă. FEMEIA priveşte în gol.

TÂNĂRA (*O priveşte pe FEMEIE cu coada ochiului*) Chiar mă duc... O să-i spun că o clientă nu vrea să părăsească localul-

FEMEIA (*Brusc*) Cum stai cu banii?

TÂNĂRA De ce?

FEMEIA Până vii cu poliţaiul, dau de podea tot ce-i pe rafturile alea. (*Arată spre bar*)

TÂNĂRA Şi? Tu le plăteşti.

FEMEIA O să declar că tu le-ai spart. O să fie cuvântul meu împotriva cuvântului tău.

TÂNĂRA Ce tâmpenie! (*Râde*)

FEMEIA Şeful tău n-o să fie încântat c-ai lăsat o clientă, după program, să-i facă praf băuturile. Până scoate banii de la mine, cu judecăţi, cu toate alea, o să plăteşti tu, din salariu. Ba am impresia c-o să lucrezi luni bune fără salariu, până plăteşti tot.

TÂNĂRA (*După o lungă pauză de stupefacţie*) Cum pizda mă-sii am ajuns în situaţia asta?! (*Începe să se mişte agitată încolo şi-ncoace*) Şi ce crezi c-ai rezolvat? O să stăm aici până dimineaţa, când o s-apară şefu'. N-o să dorm o noapte - ei, şi? Dar tu n-o să obţii nimic. (*Scurtă pauză*) Liviu rămâne al meu.

FEMEIA o priveşte. Interval de tăcere. TÂNĂRA se apucă să facă ordine la bar. Apoi se aşază şi aşteaptă. FEMEIA îşi scoate toate lucrurile din poşetă şi începe să le studieze, să le sorteze, după care le pune înapoi. Între timp, după ce-a urmărit-o pe FEMEIE, TÂNĂRA îşi pierde răbdarea şi, ostentativ, îşi varsă şi ea conţinutul genţii uriaşe, un maldăr de obiecte utile şi inutile. Operaţiunea de sortare şi studiere durează mult şi fiindcă TÂNĂRA o lungeşte intenţionat. Apoi se aşază din nou şi aşteaptă. Şi ea şi FEMEIA se uită pe pereţi, îşi rod unghiile, îşi fac de lucru în

moduri imprevizibile. La un moment dat, TÂNĂRA îşi pune o pereche de căşti în urechi şi, ascultând muzica, începe să danseze. De la un punct încolo o face ostentativ, cu mişcări provocatoare, de striptease etc.

FEMEIA (*Furioasă*) Deci nu-ţi pasă! (*Pe ton relativ normal*) Nu ţi-e milă. Nu te interesează că, în timp ce tu n-ai nimic de pierdut, eu pierd totul. Nu-ţi pasă că dai peste cap vieţile a patru oameni-

TÂNĂRA Trei.

FEMEIA A, crezi că viaţa lui Liviu n-o să fie dată peste cap? E la vârsta la care se instalează tabieturile, comodităţile, burta! Îţi place un bărbat cu burtă?!

TÂNĂRA O să-i plătesc o liposucţie.

FEMEIA (*Cu stupefacţie*) E de acord cu aşa ceva?!

TÂNĂRA E o surpriză.

FEMEIA Unde-ai mai auzit de bărbaţi care fac liposucţie?!

TÂNĂRA Unde-ai mai auzit de neveste care-şi cer bărbaţii înapoi de la amante?!

FEMEIA Deci recunoşti că eşti o nenorocită de amantă!

TÂNĂRA Curvă, amantă, ce vrei tu.

Interval de tăcere.

TÂNĂRA Nu mai zici nimic?

FEMEIA „Căţea ordinară”. E bine?

TÂNĂRA Ştii, stau şi mă-ntreb: dacă fiică-ta ar lua bărbatul altuia, cum ar fi? Ai iubi-o la fel de mult, nu?

FEMEIA Nu eşti fiică-mea!

TÂNĂRA (*Încântată*) Îţi dai seama ce demenţă ar fi să descoperim că-s fiică-ta...?!

FEMEIA o priveşte bulversată.

FEMEIA Ce-i cu generaţia asta a voastră?!

TÂNĂRA Ce generaţie?

FEMEIA Chiar vă excită toate lucrurile îngrozitoare? Nu vă mai ajung lucrurile normale?

TÂNĂRA râde*.*

TÂNĂRA Şi ce faci tu e normal?

FEMEIA E pentru a treia oară că-mi reproşezi asta.

TÂNĂRA Pentru că mi se pare cel mai neverosimil lucru pe care-l poate face o femeie. E umilitor. Mi-ar fi mai uşor să mă sinucid.

FEMEIA Ce uşor arunci vorbele.

TÂNĂRA Parcă eşti mama. Ce-i cu generaţia asta a voastră?

FEMEIA o priveşte nedumerită.

TÂNĂRA Chiar reuşiţi să spuneţi aceleaşi lucruri fără să vă-nţelegeţi dinainte.

Brusc, FEMEIA arată obosită.

FEMEIA Ţigări aveţi?

TÂNĂRA Da.

FEMEIA Dă-mi ceva mentolat.

TÂNĂRA se duce la bar, ia un pachet, i-l dă FEMEII, aceasta îl desface, scoate o ţigară.

FEMEIA Şi un foc...?

TÂNĂRA Nici brichetă nu ai?

FEMEIA N-am mai fumat de doişpe ani. Din cauza voastră, m-am apucat din nou. Din cauza voastră o să fac cancer.

TÂNĂRA (*Care între timp i-a întins un foc*) Da. Şi de la cartofii prăjiţi.

FEMEIA E, pe dracu!

TÂNĂRA Am citit undeva.

FEMEIA Dacă te iei după tot ce se scrie, tot ce mâncăm, bem şi inspirăm e cancerigen. (*Scurtă pauză*) Vrei o ţigară?

TÂNĂRA (*Ton de glumă*) E cancerigenă.

FEMEIA (*Serioasă*) Tocmai.

TÂNĂRA nu ştie cum să reacţioneze. După o scurtă pauză, ia o ţigară din pachetul întins şi şi-o aprinde.

FEMEIA Spune-mi măcar atât: purta sau nu, verigheta atunci când v-aţi cunoscut?

TÂNĂRA Mai contează?

FEMEIA Pentru mine, da.

TÂNĂRA Vrei să ştii cine-i de vină. Dacă nu purta, înseamnă că vina-i a lui. Dacă purta, vina-i a mea. Sau, în orice caz, în primul rând a mea.

Interval de tăcere.

TÂNĂRA Nu.

FEMEIA Nu?!

TÂNĂRA Nu-ţi spun.

FEMEIA Îl ai pe Liviu. Ai câştigat.

TÂNĂRA Nu-ţi datorez nimic.

FEMEIA Eşti- (*Pauză. Pe chipul FEMEII se citeşte frustrarea*) Te rog...

TÂNĂRA (*După o pauză*) O purta. (*FEMEIA o priveşte neîncrezătoare*) Da, o purta.

FEMEIA (*Însufleţită*) Atunci poate mai am o şansă...!

TÂNĂRA Ştiam eu! Orice faptă bună se plăteşte!

FEMEIA Poftim?

TÂNĂRA Facerea de bine e futere de mamă.

FEMEIA A, nu. Eu-

TÂNĂRA Nu sunt un păianjen, iar el nu-i o muscă. M-a vrut şi el tot atât cât l-am vrut eu.

FEMEIA Dar dacă nu-l ispiteai-!

TÂNĂRA Dacă nu eram eu, era alta. Dacă nu acum, mai târziu. (*Scurtă pauză*) Poate nici nu sunt prima.

FEMEIA Chiar trebuie să calci totul în picioare?!

TÂNĂRA O, cât patetism! Trebuie să ţină tot de generaţia voastră. Eu aş fi spus simplu: „eşti infectă”.

FEMEIA Cu siguranţă eşti infectă!

TÂNĂRA Poate şi mincinoasă.

FEMEIA o priveşte nelămurită.

TÂNĂRA Poate că verigheta nu era pe deget.

FEMEIA Nu cred.

TÂNĂRA De ce-ai crezut ce-am spus mai devreme? Doar fiindcă am spus ce-ai vrut tu s-auzi?

FEMEIA Minţi. Abia acum minţi.

TÂNĂRA Sau nu.

FEMEIA Liviu nu putea să- Mă iubea. Mă iubeşte. Ţinea la mine.

TÂNĂRA (*Ironică*) De-aia şi-a scos verigheta.

FEMEIA Nu şi-a scos-o!

TÂNĂRA Doare, nu?

FEMEIA Nu şi-a scos-o.

TÂNĂRA Întreabă-l.

FEMEIA Nu mai vorbeşte cu mine. În orice caz, nu despre... tine.

TÂNĂRA Atunci trebuie să mă crezi pe mine: şi-a scos verigheta.

FEMEIA Nu şi-a- (*Pauză.*) Nenorocitul! Cum a putut-

Îşi acoperă faţa cu palmele. Interval de tăcere. Îşi ridică privirea spre TÂNĂRĂ. Arată răvăşită.

FEMEIA Ai dreptate. Aşa trebuie. Aşa trebuie să fie. Merită să-l urăsc. E normal să-l urăsc. Trebuie să-l urăsc! Altfel nu pot merge mai departe.

TÂNĂRA o priveşte. Interval de tăcere.

FEMEIA (*Brusc*) Nu cred! Nu pot să cred. Şi nu pot să-l urăsc. Nu pot să-nţeleg! Îl cunosc de atâţia ani. N-ar fi ieşit pur şi simplu la vânătoare de piţipoance...

TÂNĂRA Normal. Oricine are jumătatea vârstei tale, e piţipoancă.

FEMEIA L-ai ameţit cu perversiunile tale.

TÂNĂRA A, de perversiuni uitasem...!

FEMEIA Ce, nu-i aşa?

TÂNĂRA Dacă băgatul limbii în ureche era limita voastră, atunci sunt perversă.

FEMEIA Ţi-a zis el asta?!

TÂNĂRA Deci e-adevărat!

FEMEIA Cu voi nu se poate discuta!

TÂNĂRA „Noi”? A, generaţia...

Interval de tăcere. FEMEIA priveşte încheietura mâinii TINEREI.

FEMEIA Ce brăţară frumoasă.

TÂNĂRA (*Flatată, privindu-şi încheietura*) A, asta?

FEMEIA îi ia mâna cu brăţara, ca şi când ar vrea să privească mai atent. Brusc, îi răsuceşte mâna la spate, imobilizând-o.

TÂNĂRA Ce faci?!

FEMEIA Stai cuminte.

TÂNĂRA încearcă să scape, se smuceşte, dar poziţia mâinii o obligă să înceteze destul de repede.

FEMEIA Nu rezolvi nimic.

TÂNĂRA (*Înspăimântată şi furioasă*) Dă-mi drumul! Ce vrei să faci?!

În timp ce o ţine imobilizată într-o poziţie incomodă pe TÂNĂRĂ, scotoceşte în geantă şi scoate o pereche de cătuşe îmbrăcate în pluş roz. I le arată TINEREI.

TÂNĂRA Eşti nebună!

FEMEIA Te-ai răzgândit? Parcă nu eram nebună.

TÂNĂRA Chiar eşti nebună! Ajutor! Ajutor! Hei!

FEMEIA (*În timp ce-o aşază pe-un scaun, îi duce mâinile la spate, după spătar şi-i prinde cătuşele*) Ce-mi plac cluburile astea de la subsol. Astea... cum le ziceţi voi...? ...Underground. Foste pivniţe, închisori, cu ziduri sănătoase... Nu te-aude nimeni.

TÂNĂRA scoate un ţipăt puternic. FEMEIA îşi duce mâinile la urechi. Când TÂNĂRA îşi epuizează strigătul, FEMEIA îşi ia mâinile de la urechi, îşi trage un scaun în faţa TINEREI şi scoate încă o pereche de cătuşe, căptuşite la fel. Se joacă cu ele. TÂNĂRA se lasă moale în scaun şi priveşte cătuşele din mâna FEMEII.

FEMEIA Ştii de unde le am? Ştii? Trebuie să ştii. Eu nu folosesc aşa ceva. Le-am găsit dosite între maiourile lui. Cătuşe roz?! Ce kinky!

TÂNĂRA o priveşte lung.

FEMEIA Vezi? Nu-s bătrână. Ştiu şi eu cuvintele voastre: kinky, party, Jesus. Fuck.

TÂNĂRA o priveşte contrariată.

FEMEIA Ce? Ştiu şi eu: party. Cool! Beef! Merde!

TÂNĂRA Dă-mi drumul! (*Realizând franţuzismul*) „Merde”?!

FEMEIA Party sucks! (*Scurtă pauză*) Nu-mi place. Limba asta nu-mi place. Scrie (*Pronunță cum se scrie*) „cool" şi trebuie să zici „cul". Scrie (*Pronunță cum se scrie*) „first" şi trebuie să zici „făst". Scrie (*Pronunță cum se scrie*) „knowledge" şi trebuie să citeşti „noligi".

TÂNĂRA o cercetează ca pe o nebună.

TÂNĂRA (*Smucindu-se*) Dă-mi drumul!

FEMEIA Ce parşivenie! Şi-ntr-o zi toţi oamenii o să vorbească engleză, nu? Toţi or să vadă una, şi-or să zică alta. Ca şi cum s-ar pişa, dar ar zice că „micţionează".

TÂNĂRA (*Uită să mai protesteze*) Micţionează?!

FEMEIA Ei, vezi?

TÂNĂRA încearcă să se ridice de pe scaun. FEMEIA o împinge la loc, se apleacă repede şi-i prinde una din glezne cu cătuşele de unul din picioarele scaunului.

TÂNĂRA Nebună!

FEMEIA Ar trebui să-ţi placă. (*Scurtă pauză*) Cu el îţi place, nu? Te prinde cu cătuşele de pat şi- (*Se opreşte. Chipul i s-a înăsprit. Tace o vreme*) Eu nu aveam vârsta necesară pentru asta... Îi trebuia o- (*Scurtă pauză*) Chiar îţi place? (*Scurtă pauză. Pe ton amar:*) Poate într-adevăr sunt prea- Nu-nţeleg gusturile voastre ciudate...

TÂNĂRA Lui Liviu îi plăcea...

FEMEIA Să te vadă legată? Şi mie-mi place.

TÂNĂRA ...să fie legat.

FEMEIA o priveşte lung. TÂNĂRA zâmbeşte cu satisfacţie.

TÂNĂRA Afli lucruri noi despre soţul tău?

FEMEIA (*Pe gânduri*) Cătuşele... De ce le-ar fi ţinut la el... la noi... dacă... (*Revelaţie*) Aţi făcut-o în patul nostru! (*Îşi duce mâna la gură*) Cum de nu i-a fost ruşine?! (*Scurtă pauză*) Nu-l mai recunosc... Ce i-ai făcut...?

TÂNĂRA Sigur vrei să ştii?

FEMEIA Nu!

Interval de tăcere.

TÂNĂRA Îţi dai seama că te dau judecată pentru tot ce mi-ai făcut în noaptea asta: telefonul, cătuşele, sechestrarea-

FEMEIA Gura!

TÂNĂRA o priveşte speriată.

FEMEIA Din clipa asta nu mai spui nimic, dacă nu vrei să-ţi înfund gura cu cârpa aia! (*Arată spre cârpa rămasă pe una din mese*)

TÂNĂRA înghite în sec.

FEMEIA Acum aş putea să-ţi fac... orice. Să te omor-

TÂNĂRA, înspăimântată, e gata să deschidă gura.

FEMEIA Stai liniştită, nu mă interesează. (*Scurtă pauză*) ...Să te torturez... să te dezbrac, să-ţi fac fotografii şi să le postez pe net.

TÂNĂRA, înspăimântată, e gata să deschidă gura. FEMEIA ridică un deget.

FEMEIA Cum ne-a fost vorba? (*Pauză*) Doar că- (*Scurtă pauză*) E îngrozitor să nu poţi face nimic... Acum vezi cum e? Cum e să fii legată de mâini şi de picioare. Şi mai mult decât atât: să nu înţelegi nimic din ce ţi se-ntâmplă.

TÂNĂRA (*Odată cu FEMEIA, ironică*) Să nu înţelegi nimic din ce ţi se-ntâmplă.

FEMEIA Fiindcă nu eşti fată cuminte şi vorbeşti ne-ntrebată, o să-

Umblă în poşetă, sub privirile îngrozite ale TINEREI, scoate un ruj (privirea TINEREI se schimbă, a devenit contrariată), se apropie şi îi desenează o inimă străpunsă pe un obraz şi o stea pe celălalt. FEMEIA o priveşte intens.

FEMEIA (*Evaluându-şi „opera”*) Cum ziceţi voi: nice...

TÂNĂRA o priveşte cu ură.

FEMEIA Hai, nu fă mutra asta... Gândeşte-te, puteam să te scuip între ochi.

Se destinde, pune rujul înapoi şi îşi aprinde o ţigară.

FEMEIA Ştiu că nu te pot convinge. A fost o prostie din partea mea să-

TÂNĂRA are o privire grăitoare, care spune „ţi-am zis eu”.

FEMEIA (*Remarcându privirea TINEREI*) Nu fă pe deşteapta, că-ţi torn pe gât toate sticlele din bar!

TÂNĂRA îşi schimbă instantaneu privirea.

FEMEIA Nu credeam că omul cel mai apropiat e-n stare de atâta josnicie. Eu l-am cunoscut altfel. Şi la alte vârste. Am fost şi noi tineri, ne-am- am făcut şi noi dragoste ca nebunii-

Privirea TINEREI exprimă îndoiala. FEMEIA i-o surprinde înainte ca TÂNĂRA să adopte o privire neutră.

FEMEIA Da, da! N-aţi inventat voi futaiul! (*Pauză. Revine la tonul resemnat de adineauri*) N-aveam nevoie de cătuşe şi de bici şi de- Chiar, să nu-mi spui că foloseaţi şi bici-

Privirea TINEREI pare să evite o expresie anume.

FEMEIA De fapt, nu mă mai miră nimic. Oricum pentru mine lumea s-a întors cu fundul în sus. (*Pauză*) Nu ştii cum e să trăieşti zi de zi, zeci de ani, cu Liviu. Să-mbătrâneşti alături de bărbatul tău. Să-ţi intre încet-încet sub piele, ca o a doua natură. Să nu mai faci diferenţa între ce-i al tău şi ce-i al lui, între ce este el şi ce eşti tu, să simţi cum pasiunea de la început se transformă în obşinuinţa de care nu te mai poţi lipsi. Să-i fii alături începând cu morcoveala lui de dimineaţă, să te bucuri de satisfacţiile lui, să te laşi în voia capriciilor lui. Nu ştii nimic din tot ce am trăit cu el şi prin el, plimbările de mână prin parcul central, cănile pe care mi le-a făcut cadou (deşi mă tachina pe tema plăcerii mele de-a le colecţiona), dificultăţile începutului, când n-aveam nici pe ce dormi şi ne-nghesuiam amândoi pe-o canapea îngustă, de-o persoană, primită de la una din mătuşile lui, linguriţele care dispăreau una câte una fără să ştim unde şi cum, până să ne dăm seama că Liviu în zăpăceala lui le arunca odată cu resturile din farfurii şi căni... (*Scurtă pauză*) Nu tu i-ai gătit ani de zile mâncărurile preferate, nu tu ai strâns din dinţi şi-ai făcut frig şi foame alături de Liviu ca să-ţi plăteşti chiria, nu tu l-ai susţinut când era dezamăgit de faptul că partenerii i-au dat un şut în fund, nu tu l-ai tuns vreme de şaptişpe ani fiindcă se supărase pe-un frizer care-l ciuntise şi jurase să nu mai calce-n nici o frizerie, nu ţie ţi-a adus vreme de 23 de ani acelaşi bucheţel de zambile de 1 martie, nu ţie ţi-a făcut scene complet aiurea pentru ca apoi să-şi ceară iertare în cele mai haioase moduri posibile, de pildă făcându-ţi invitaţie la operă, gen pe care nu-l suferă, nu tu i-ai înregistrat toate expresiile posibile ale feţei, nu tu l-ai aşteptat sute de seri cu cina reîncălzită, nu tu ai văzut cum îi apar, una câte una, firele albe în păr şi-n barbă, nu ţie ţi-a cumpărat săptămânal şerveţele care să-mi completeze colecţia începută la cinşpe ani, nu ţie ţi-a vorbit cine ştie câte mii de ore despre aproape orice dar mai ales despre BMW-uri, nu pe tine te-a dus vreme de 20 de ani în fiecare vară într-una şi aceeaşi poiană, sub unul şi acelaşi stejar, pentru unul şi acelaşi picnic, nu tu i-ai făcut doi copii care îl aşteptau serile nerăbdători să-şi vadă tatăl şi pe care îi răsfăţa cu dulciuri

în ciuda protestelor mele, nu tu ai călătorit ani şi ani pe trenuri de toate clasele şi mirosurile, nu ţie ţi-a respirat în ceafă mii de nopţi lipit de tine ca un abţibild, cu mâna făcută căuş pe-

Tace. Are capul plecat, pare să plângă. Când şi-l ridică, faţa exprimă asprime. TÂNĂRA o priveşte cu teamă. FEMEIA caută ceva în geantă, la-nceput fără grabă, calmă, apoi ceva mai concentrată şi mai precipitată.

FEMEIA (*Amuzată, dar în acelaşi timp jenată*) Ştii, să nu mi-o iei în nume de rău...

TÂNĂRA (*Ironică*) Ce, nu-ţi găseşti şişul?

FEMEIA Cheia de la cătuşe.

TÂNĂRA Nu vorbeşti serios.

FEMEIA (*Căutând în poşetă, în buzunare etc.*) Ba da. E o cheiţă... tot timpul m-am gândit la cât de uşor se poate pierde...

TÂNĂRA Femeie nebună, nu-ţi bate joc!

FEMEIA Pur şi simplu n-o găsesc. (*Scurtă pauză*) Găsim noi o soluţie...

TÂNĂRA Nu-mi vine să cred! Cum pizda mă-sii am ajuns în căcatul ăsta?! Nu se poate! Nu se poate!! Nu se poate!!!

TÂNĂRA se smuceşte, se agită cu tot cu scaun, în încercarea de-a scăpa, dar anumite smucituri îi scot sunete de durere, aşa că se opreşte, epuizată, exasperată, fierbând neputincioasă.

FEMEIA O s-o găsesc, nu te mai agita. (*Căutând în continuare*) N-ai un patent, un cleşte ceva, pe-aici?

TÂNĂRA o priveşte disperată şi plină de ură.

FEMEIA Sau un ciocan.

TÂNĂRA Scoate cheia aia. Ştiu c-o ai.

FEMEIA N-o am. (*Scurtă pauz*ă) Adică n-o găsesc. Uite, o mai caut. (*Caută. Priveşte pe jos, sub scaun etc.*) A, uite-o.

Se apleacă, o ridică de pe jos.

TÂNĂRA Ai avut-o tot timpul.

FEMEIA Nu, dar nu mă crezi, aşa că-

Îi desface cătuşele. Se aşază pe un scaun. TÂNĂRA îşi freacă încheieturile, se ridică, o priveşte pe FEMEIE.

TÂNĂRA Ştiu ce-ai urmărit.

FEMEIA o priveşte nedumerită.

TÂNĂRA Hai, nu mai- (*Scurtă pauză*) Crezi că m-ai înmuiat cu fazele alea...? Mi-ai îndrugat toate alea, ca să mă faci să te văd.

FEMEIA tace.

TÂNĂRA Erai o femeie abstractă, ca un placaj din ăla din vitrine. Acum eşti din carne şi oase, nu?

FEMEIA se mişcă. TÂNĂRA dă repede înapoi şi pune mâna pe-o sticlă de la bar.

TÂNĂRA Jur că ţi-o sparg în cap!

FEMEIA Nu voiam să-

TÂNĂRA (*Furibundă*) Acum vorbesc eu! Te-ai plantat aici fără să-ţi pese. M-ai legat şi mi-ai ţinut discursuri patetice. Acum e rândul meu să spun tot ce vreau. Şi dacă nu-ţi convine, du-te-nvârtindu-te! (*Pauză*) Acum, că eşti din carne şi oase, ar trebui să-mi pese, nu? Şi ce dacă eşti?! (*Crescendo*) Şi ce dacă! Puţin

îmi pasă! Şi eu am amintiri cu Liviu! Mai puţine, dar sunt ale mele, ale noastre! Am făcut cu el lucruri pe care tu nu le concepi!

FEMEIA Perverşilor!

TÂNĂRA Le-am făcut în patul vostru. Şi ne-am simţit bine.

FEMEIA Jegoşilor...

TÂNĂRA Am făcut-o şi-n baia voastră, sub duşul vostru. Şi ne-am simţit foarte bine!

FEMEIA e lividă. Buzele i se mişcă, dar nu se aude nici un sunet.

TÂNĂRA Am făcut-o şi-n maşina voastră. Şi-a fost atât de bine...!

FEMEIA are o privire devastată.

TÂNĂRA Mi-a făcut şi i-am făcut tot ce ne-a trecut prin minte şi sunt sigur că n-a mai simţit aşa ceva în braţele tale!

FEMEIA (*Ton firesc*) Balerina de alabastru - voi aţi spart-o, nu?

TÂNĂRA Bibeloul ăla oribil? Când am spart urâţenia aia- (*Scurtă pauză*) Nu mai avea răbdare să mă dezbrace, m-a răsturnat pe fotoliu, şi-a aruncat haina la-ntâmplare şi-a ajuns pe balerină. (*Scurtă pauză*) E cel mai tânăr om de cincizeci de ani pe care-l cunosc. Şi mă face să râd şi mă ascultă ore-ntregi... ghemuit cu capul pe coapsele mele şi-

FEMEIA (*Ridicându-se brusc*) De-ajuns! N-am omorât pe nimeni ca să merit asta.

TÂNĂRA are o mişcare de retragere. FEMEIA îşi ia poşeta, se îndreptă spre ieşire.

TÂNĂRA Pleci?!

FEMEIA nu răspunde.

TÂNĂRA A, nu-ţi convine ce-auzi...!

Interval de tăcere.

TÂNĂRA De ce nu zici nimic? Hai, zi ceva!

FEMEIA (*Oprindu-se*) Mi-ar fi plăcut ca toate astea să nu se fi întâmplat. Ca... Liviu să nu te fi cunoscut. Sau măcar ca eu să nu te fi pândit, rugat, sechestrat în noaptea asta, ca să nu mă fi făcut de râs. Sau măcar ca acum, înainte să plec, să-ţi pot spune că totul a fost o înscenare: că Fili a dispărut pentru că eu l-am plătit să dispară, să se ascundă în biroul din spate şi să filmeze totul cu una din camerele de supraveghere, în timp ce microfonul plasat de mine sub masă a înregistrat, pentru acurateţe, tot ce ne-am zis. Să-ţi spun, cu satisfacţie, că din ce-a filmat Fili o să pun partea cea mai picantă, cea mai penibilă pentru tine, pe youtube. Şi că tu îl păstrezi pe Liviu, dar eu îl iau pe Fili.

TÂNĂRA Ce tot zici acolo...?! (*Priveşte derutată spre camerele din perete, apoi se apleacă sub masa la care a stat iniţial FEMEIA, se uită*) Nu e nici un microfon. Pentru o clipă am crezut că vorbeşti serios... Nu-nţeleg-

FEMEIA Liviu rămâne al tău. (*Iese*)

TÂNĂRA (*Jubilând, strigând în urma FEMEII*) Bine-nţeles!! Da, rămâne al meu! Al meu! Al meu! (*Tonul devine din ce în ce mai stins şi mai puţin convins*) Al meu. Al meu... Al meu- (*Se aşază. Figura îi exprimă tristeţe*)

Epilog facultativ

TÂNĂRA (*Jubilând, strigând în urma FEMEII*) Bine-nţeles!! Da, rămâne al meu! Al meu! Al meu! (*Tonul devine din ce în ce mai stins şi mai puţin convins*) Al meu. Al meu... Al meu-

Se aşază. Figura îi exprimă tristeţe. Priveşte în gol o vreme. Apoi se uită în jur, parcă trezită din somn. Caută ceva asupra ei, dar brusc se opreşte, cu mina cuiva care îşi dă seama că de fapt caută degeaba. Se uită în jur. Se îndreaptă spre spectatori. I se adresează unuia dintre spectatori:

TÂNĂRA N-aveţi un telefon? Mi-l împrumutaţi puţin?

Dacă acest spectator nu reacţionează sau refuză, TÂNĂRA se va adresa altcuiva, până primeşte un telefon.

TÂNĂRA (*Spectatorului care i-a dat telefonul*) Se poate?

Butonează telefonul, îl duce la ureche, aşteaptă.

TÂNĂRA Alo? Bia? (*Pauză*) Eu sunt. (*Pauză*) Nu ştiu, vreo... trei dimineaţa- O, scuză-mă, nu mi-am dat seama...! Ai dreptate, e trei dimineaţa! (*Pauză*) Nu, stai liniştită, n-a murit nimeni. (*Pauză*) Ceva tot e, dar- O să-ţi povestesc- (*Pauză. Trage aer în piept*) Bia, mă iei şi pe mine? (*Pauză*) Vorbesc serios. Vin cu tine. Ştiu c-am zis că-i departe şi că eu aici mi-am găsit- (*Pauză*) Ştiu, dar- E complicat. Zi, mă iei? (*Pauză*) Ştiu, dar te-ntrebam şi eu, aşa. (*Pauză*) Când era plecarea? (*Pauză*) Bine, aşa rămâne. Îmi fac bagajele şi- (*Pauză*) Bine, vorbim mâine. Te pup. Somn pufos...

Închide telefonul, i-l înapoiază spectatorului.

TÂNĂRA (*Spectatorului*) Mulţumesc.

Se-ntoarce şi iese.

HEBLU

Citiţi şi alte cărţi din colecţia de teatru a Editurii LiterNet:

1. George Banu – Livada de vişini, teatrul nostru: jurnal de spectator
2. Petre Barbu – Tatăl nostru care eşti în supermarket
3. Igor Bauersima – norway.today (traducere de Victor Scoradeţ)
4. Georg Büchner – Woyzeck (traducere de Mihaela Sîrbu)
5. Lia Bugnar – Femeia din manuscris / Omul de zăpadă
6. Ştefan Caraman – Morţi şi vii / Santiago el campeon
7. Gianina Cărbunariu – poimâine alaltăieri / Stop the Tempo!
8. Anton Pavlovici Cehov – Livada de vişini (traducere de Alexa Visarion) / Pescăruşul (traducere de Maria Dinescu şi Andrei Şerban)
9. Teodor Corban – Tinereţe fără bătrâneţe şi viaţă fără de moarte
10. Brian Dykstra – Strangerhorse (traducere de Gabriela Monica Rusu şi Mircea Sorin Rusu)
11. Árpád Göncz – Gratiile (traducere de Anamaria Pop)
12. Thomas Jonigk – Făptaşii (traducere de Victor Scoradeţ)
13. Cristian Juncu – Ciupercutze
14. Franz Xaver Kroetz – 3 piese cu femei (traducere de Victor Scoradeţ)
15. Dea Loher – Legăturile Klarei (traducere de Victor Scoradeţ)
16. Rodica Mandache – Povestea Elisabetei Rizea
17. Roxana Marian – Mede/ea sau Despre fericirea conjugală
18. Péter Nádas – Înmormântarea (traducere de Anamaria Pop)
19. Alina Nelega – Amalia respiră adânc / Decalogul după Hess
20. Tatiana Niculescu Bran – Brâncuşi contra S.U.A.
21. Maria Manolescu – Ca pe tine însuţi
22. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ştefan – 4atru piese
23. Cosmin Perţa: Să împuşti iepuri e bine aici
24. Tudor Popescu – 4 comedii
25. Roland Schimmelpfennig – Noapte arabă (traducere de Victor Scoradeţ)
26. William Shakespeare – Măsură pentru măsură (traducere de Ioana Ieronim)

27. Géza Szőcs – Busurmanii din Crîngul de Jos (traducere de Anamaria Pop)
28. Lucian Dan Teodorovici – Audienţă 0
29. Katalin Thuróczy – Cina zeilor (traducere de Anamaria Pop)
30. Radu Ţuculescu – Bravul nostru Micşa
31. Andreea Vălean – Eu când vreau să fluier, fluier
32. András Visky – Julieta (traducere de Paul Drumaru)
33. Matei Vişniec – Despre sexul femeii – câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / Paparazzi sau Cronica unui răsărit de soare avortat
34. Charles Way – Crăiasa Zăpezii
35. Elise Wilk – Pisica verde
36. Antoaneta Zaharia – Jocul

Lista completă a volumelor din colecţia de teatru se află la http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la http://editura.liternet.ro/catalog.